

Tập 1 - The Undead King

Chương 3

Độ dài 23,952 từ - Lần cập nhật cuối: 12/04/2017 16:40:07

(http://bbs.hako.re/wp-content/uploads/2016/02/Overlord_01_173.jpg).

(http://bbs.hako.re/wp-content/uploads/2016/02/Overlord_01_174.jpg).

Phần 1

Căn phòng thay đồ trong phòng của Momonga được lấp đầy với tất cả các loại vật phẩm khác nhau. Từ áo choàng đến những đồ vật khác, Momonga có thể tìm thấy tất cả các loại thiết bị và các mặt hàng ở đây. Đôi khi cậu mua áo giáp, nhưng sau khi nó trở thành vô dụng với cậu thì chúng được lưu trữ tại đây. Không chỉ giáp, vũ khí bao gồm từ pháp trượng đến cự kiếm mọi thứ đều không thiếu. Thật sự có thể nói cần thứ gì có thứ đó.

Bằng cách giết quái vật trong Yggdrasil, các viên Data Crystal [[Pha Lê Dữ Liệu](#)] (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-0) có thể rơi ra. Những pha lê này có thể được gắn vào các vật phẩm lúc đầu và vô số mặt vật phẩm mới lạ có thể được tạo ra theo cách này. Nếu có một item xịn để bán, nhiều người sẽ sẵn sàng trả giá để mua nó.

Kết quả là căn phòng biến thành bộ dạng như này.

Từ vô vàn vũ khí trong phòng, Momonga nhặt ngẫu nhiên một thanh kiếm. Bởi vì không có bao kiếm phù hợp, lưỡi kiếm bằng bạc tỏa sáng rực rỡ trong ánh sáng. Ánh sáng phản chiếu làm người ta có thể dễ dàng thấy được 1 loại kí hiệu gì đó được khắc trên lưỡi kiếm.

Momonga cầm và múa may lung tung. Trọng lượng của nó vô cùng nhẹ, giống như một chiếc lông chim vậy.

Điều này là chắc chắn không phải vì thanh kiếm được làm bằng một loại vật liệu rất nhẹ, mà là vì sức mạnh của Momonga rất lớn.

Bản thân Momonga là một pháp sư, chỉ số pháp thuật của cậu rất cao nhưng chỉ số sức mạnh lại tương đối thấp. Nhưng sau khi đạt tới lv100, cậu đã tích lũy rất nhiều điểm sức mạnh thông qua rèn luyện, cho nên không thể đánh giá thấp sức mạnh của cậu. Nếu cậu gặp một con quái vật cấp thấp, thì chỉ cần những cú đập bằng cây pháp trượng cũng đủ để con quái đi bán muối một cách nhẹ nhàng.

Momonga chậm rãi vào tư thế cầm kiếm, nhưng ngay lập tức có thể được nghe thấy tiếng kim loại va chạm mạnh với mặt đất. Thanh kiếm Momonga đã cầm trong tay bây giờ đang nằm trên sàn nhà.

Những người giúp việc trong phòng đến ngay lập tức, nhắc thanh kiếm khỏi mặt đất và đưa lại cho Momonga. Tuy nhiên, Momonga đã không cầm lấy nó và thay vì vậy, cậu nhìn chăm chăm vào bàn tay không của mình.

Chính là nó.

Điều này đã làm Momonga bối rối.

Nếu hành vi, lời nói và hành động của các NPC giống như có suy nghĩ trong đầu khiến mọi người nghĩ rằng cuộc sống trong thế giới này không phải là một trò chơi, nhưng những trói buộc về cơ thể làm cho mọi người cảm thấy chán ghét khi phải sống trong trò chơi.

Trong Yggdrasil, đối với một người chưa từng luyện qua Class chiến sĩ như Monoga thì không thể trang bị kiếm được. Nhưng khi mà thế giới này đã trở thành thế giới thực, thì cái chuyện pháp sư có thể sử dụng kiếm thì cũng không có gì lạ.

Momonga lắc đầu và quyết định dừng việc suy nghĩ về vấn đề này. Trong trường hợp không có đủ thông tin, bất kể có suy nghĩ thế nào đi nữa, cậu cũng sẽ không tìm thấy một câu trả lời.

“Dọn dẹp đi.”

Những người giúp việc theo chỉ lệnh của Momonga và cậu quay lại để nhìn vào một bức tường được bao phủ gần như hoàn toàn với gương, chỉ thấy một bộ xương mặc quần áo.

Thấy cơ thể quen thuộc của mình biến thành dạng người ngoài hành tinh này sẽ gây ra một cảm giác khủng khiếp. Tuy nhiên, Momonga cảm thấy hoàn toàn thờ ơ và thậm chí còn không thấy lạ với cơ thể này.

Bởi vì cậu đã chơi Yggdrasil, cậu đã quen với sự hình dáng hiện tại của mình, nhưng đó cũng là một lý do cho sự bình tĩnh của mình.

Cũng giống như vẻ ngoài của mình, có thể tinh thần của cậu cũng đã bị ảnh hưởng.

Đầu tiên, là về những cảm xúc của mình: ngay khi cậu gặp những xúc cảm mạnh mẽ, chúng sẽ lập tức bị gạt đi để cậu bình tĩnh lại, gần giống như bị một cái gì đó đè nén. Một điểm khác là sự không có bất kì loại dục vọng nào cả, cho dù là việc đói hoặc ngủ cũng như thế cả.

Lúc đầu, dường như có một ham muốn tình dục, nhưng ngay cả sau khi chạm vào ngực mềm mại của Albedo, không hề có thêm bất kỳ rung động nào.

Cảm thấy như thể đang bị mất một cái gì đó rất quan trọng, Momonga không khỏi nhìn vào hông của mình:

“Vì không có công dụng thực sự ..... nên nó sẽ biến mất?”

Cậu than nhẹ một tiếng, trong tiếng than mang theo chút thất vọng, nhưng trước khi cậu có thể hoàn thành một nửa của câu nói của mình, cảm xúc này đã hoàn toàn biến mất.

Momonga tin rằng những thay đổi này là cực kỳ hữu ích, đặc biệt là những thay đổi về tinh thần của mình. Có lẽ một Undead hoàn toàn có khả năng chống các cuộc tấn công về mặt tinh thần.

Mặc dù bây giờ Momonga là một kẻ bất tử về cả cơ thể và tinh thần nhưng sâu bên trong cậu vẫn còn sót lại chút tình cảm của con người. Do đó, sẽ có những khoảnh khắc cậu xuất hiện chút cảm xúc, nhưng chỉ cần những cảm xúc này trở nên mạnh mẽ, nó sẽ bị kiềm chế ngay lập tức. Momonga sợ rằng nếu cậu tiếp tục sử dụng thân thể Undead này thì trong tương lai, chút cảm xúc sót lại này sẽ biến mất hoàn toàn.

Tất nhiên, nếu điều đó xảy ra, cũng chẳng phải là một điều lớn lao gì cả. Mặc kệ thế giới này là như thế nào, dù có mang hình dáng nào đi chăng nữa, Momonga cảm thấy ý chí của mình mình sẽ không thay đổi.

Bên cạnh mình cũng có những NPC như Shalltear. Có lẽ là một Undead cũng không phải là nguyên nhân cho điều này, quá sớm để đi kết luận những việc này.

“—— «Create Greater Item» .”

Khi Momonga phát động ma pháp, cơ thể của cậu ngay lập tức được bao phủ bởi bộ áo giáp. Giáp được làm bằng thép phát ra ánh sáng màu đen và bên ngoài được trang trí bằng vàng và màu tím, thoát nhìn giá của nó rất đắt giá. Sau khi mặc nó, Momonga di chuyển một chút để kiểm tra. Mặc dù cơ thể cậu cảm thấy áp lực, nhưng áo giáp không hạn chế chuyển động của bản thân.

Bộ áo giáp được làm rất tốt và được bảo vệ tất cả các phần của cơ thể, làm cho bất kỳ ai cũng không thể nhìn thấy cái xương của cậu.

Giống như trong Yggdrasil, chỉ cần sử dụng một ít ma pháp biến ra vật phẩm là có thể trang bị cho bản thân.

Momonga ngưỡng mộ ma thuật tuyệt vời này, phản ánh trong gương là hình ảnh của một chiến binh uy phong lẫm liệt, hoàn toàn không có chút hình bóng nào của một vị pháp sư cả. Momonga gật đầu tỏ vẻ hài lòng, nuốt nước bọt mà thực tế không tồn tại của mình. Với một cái nhìn tinh nghịch và vô tội, Momonga nói:

“Ta đi ra ngoài một chút.”

“Các thị vệ sẵn sàng bất cứ lúc nào.”

Cô hầu gái trả lời ngay lập tức theo phản xạ. Nhưng——

Thứ này bắt đầu thực sự phiền toái đây.

Vào ngày đầu tiên bị theo đuôi bởi một đám thị vệ, cậu cảm thấy khá bí bức; vào ngày thứ hai, cậu bắt đầu làm quen với nó và muốn thể hiện với các vệ sĩ của mình, nhưng khi nó đến ngày thứ ba——

Momonga không thể không thốt ra một tiếng thở dài.

Cho dù đi đến bất cứ nơi nào đi nữa, vệ sĩ đều đi theo cậu. Ngoài ra, mọi người sẽ hành lễ bất cứ khi nào họ gặp cậu. Cảm giác này vô cùng vô vùng khó chịu.

Cậu sẽ có thể chịu đựng được nếu lâu lâu đi bộ xung quanh với các vệ sĩ của mình. Nhưng điều đó là không thể. Bởi vì phải duy trì vai trò của mình như là người cai trị của Lăng Mộ Ngầm Vĩ Đại Nazarick, cậu không thể lộ ra nửa điểm về sự yếu đuối của bản thân, vì thế đây thân kinh cậu luôn trong tình trạng căng cứng. Đối với một người bình thường như Momonga, điều này khá là mệt nhọc.

Mặc dầu cảm xúc bùng lên sẽ bị đè nén để trở lại bình tĩnh, nhưng một ngọn lửa âm ỉ vẫn râm ran trong lòng cậu.

Hơn nữa, còn có một cô gái vô cùng xinh đẹp lúc nào cũng đi thật sát bên cạnh, cẩn thận săn sóc cậu. Là một người đàn ông, cậu rõ ràng sẽ thấy hạnh phúc, nhưng sự riêng tư của cậu cũng bị xâm phạm.

Tinh thần mệt mỏi này cũng là một phần của cái chất ‘người’ trong cậu.

Thông trị Lăng Mộ Ngầm Vĩ Đại Nazarick, sẽ rất nguy hiểm nếu cậu đã bị rơi vào trong một tình huống khẩn cấp khi mà tinh thần đang kiệt quệ. Trong một thời điểm quan trọng như vậy, cậu có thể phạm phải một sai lầm chết người.

Cậu cần phải thư giãn một chút.

Sau khi đi đến kết luận này, Momonga mở mắt ra. Mặc dù vẻ mặt không thay đổi, đốm lửa trong mắt trở nên mạnh mẽ hơn.

“Không cần... Ta không muốn bất cứ ai theo, ta chỉ muốn đi một mình.”

“Xin Ngài dừng bước, lỡ như Momonga-sama gặp rắc rối nào, chúng thần phải xả thân bảo vệ Ngài, chúng tôi hoàn toàn không thể để cho bất cứ điều gì xảy ra với Momonga-sama.”

Sẽ quá nhẫn tâm nếu bỏ qua những cảm xúc của họ - những người muốn hy sinh mạng sống của mình để bảo vệ chủ nhân của mình trong khi cậu chỉ muốn có một chuyến đi bộ thư giãn.

Tuy nhiên, đã được ba ngày kể từ khi xảy ra tình huống bất thường, cũng ít nhất đã 72 giờ trôi qua. Trong cả quãng thời gian này, Momonga đã cố gắng để duy trì thân phận nhà cầm quyền của Lăng Mộ Ngầm Vĩ Đại Nazarick, và trái tim cậu đang mòn mỏi mong nghỉ ngơi.

Vì vậy, mặc dù vẫn cảm thấy tiếc cho họ, Momonga đã chuẩn bị một cái cớ:

“...Ta có một việc cần bí mật hành động, vì vậy ta sẽ không cho phép bất cứ ai đi cùng cả.”

Một sự im lặng ngán ngùi.

Momonga cảm thấy giống như một khoảng thời gian dài trôi qua, rồi các maid cuối cùng trả lời:

“Tuân lệnh, xin Ngài đi thông thả. Momonga-sama.”

Nhìn cô maid tin vào lý do của mình, Momonga cảm thấy hổ thẹn về sự dối trá của mình, nhưng cậu quyết định chỉ cần bỏ qua cảm giác đó.

Không có gì sai với việc dành chút thời gian nghỉ ngơi cho bản thân cả. Đầu tiên, cậu sẽ tự đi xem phong cảnh bên ngoài. Phải, cậu cần xác nhận bằng đôi mắt của mình rằng Lăng Mộ đã di chuyển đến nơi khác, điều này cực kỳ quan trọng.

Càng nhiều lý do được đưa ra, là vì cậu cảm thấy rằng hành vi hiện tại của mình quá ích kỷ.

Rũ bỏ cảm giác tội lỗi, Momonga kích hoạt sức mạnh của chiếc nhẫn của mình.

Nơi cậu đã được dịch chuyển đến một quảng trường lớn. Gần đó là nhiều bia mộ tiêu điều dành cho những di thể, nhưng lúc này thì không có cái xác nào. Sàn nhà được phủ bằng đá vôi đánh bóng sáng loáng và phía sau Momonga là một cầu thang dẫn xuống dưới, dừng lại tại phía trước một cánh cổng lớn dẫn đến tầng đầu tiên Lăng Mộ Ngầm Vĩ Đại Nazarick. Các bức tường không có bất kỳ ngọn đuốc, nguồn sáng duy nhất đến từ mặt trăng tỏa ánh xanh và trắng. Sử dụng sức mạnh của chiếc nhẫn Ainz Ooal Gown, có thể ngay lập tức dịch chuyển đến nơi gần nhất mặt đất, tầng trệt của Lăng Mộ Ngầm Vĩ Đại Nazarick, Đền Thờ Trung Tâm.

Chỉ cần một vài bước chân đã có thể đi ra bên ngoài. Tuy đích đến ở ngay trước mắt, Momonga không di chuyển vì gặp phải một tình huống bất ngờ.

Momonga thấy một vài bóng dáng lạ lùng. Có ba chủng quái vật, mỗi loại bốn con, tổng cộng lên đến 12 con.

Một trong số chúng trông giống như một con quỷ đáng sợ, nó có một cơ thể có vảy và răng nanh thò ra khỏi miệng của mình, nó còn có móng vuốt sắc nhọn dài trên cánh tay trắng kiết của mình. Ở phía trước của nó là một đôi cánh đang bốc cháy, tạo ra đáng dấp một con quỷ.

Một loại khác giống như là một con quái vật nữ mặc bộ quần áo da bó sát người với cái đầu quạ đen.

Loại quái vật cuối cùng mặc trên người bộ áo giáp, lộ ra vùng ngực và bụng khỏe mạnh. Nếu nó không được cho các cánh dơi màu đen trên lưng và hai sừng mọc ra từ đầu của nó, bạn sẽ không thể nhìn ra được nó có phải một con quái vật hay không. Mặc dù nó trông rất giống một người đẹp trai nhưng từ đôi mắt của nó, ta có thể thấy một sự ham muốn vô độ.

Tên của chúng là Evillord Wrath, Evillord Lust và Evillord Greed [[Ma tướng của sự phẫn nộ, Ma tướng của sự ghen tị và Ma tướng của sự tham lam](http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-2)]. (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-2).

Tất cả các con quỷ nhìn vào Momonga, bất động và chỉ nhìn cậu chăm chăm. Với ánh mắt nghiêm trọng làm cho mọi người cảm thấy áp lực.

Chúng là những con quái vật có lv80, những kẻ sinh ra trong tầng Dung Nham thuộc địa phận quản lí của Demiurge, gần cánh cửa đến tầng 8 với trách nhiệm bảo vệ nó. Thông thường các nhiệm vụ bảo vệ ở tầng trệt sẽ những tên lính Undead của Shalltear làm. Tại sao lính của Demiurge lại có mặt ở đây?

Phía sau của bọn họ còn có một bóng đen, mặc dù lúc đầu không nhìn thấy, nhưng chắc chắn đó là một ác ma xuất hiện ở chỗ này ngay từ lúc đầu tiên. Với sự xuất hiện của nó, câu đố cuối cùng đã được giải quyết.

“Demiurge ...”

Bị gọi đúng tên, ác ma lộ ra một cái nhìn ngạc nhiên. Cái nhìn đó có thể được xem như là hỏi “tại sao là chủ nhân của mình lại ở đây” hoặc “con quái vật bí ẩn này là ai?”.

Momonga đặt cược vào khả năng đó và di chuyển về phía trước. Nếu cậu dừng bước lại, không bị phát hiện mới là điều kì lạ. Tạm thời cậu tiếp tục đi về phía bức tường, định bỏ qua sự có mặt của những con ác ma này và lướt qua chúng.

Ánh mắt của chúng tập trung vào cơ thể của cậu, nhưng Momonga sử dụng sức mạnh ý chí của mình để trấn áp cơn nhát gan, cậu ưỡn ngực và tiếp tục di chuyển.

Khi khoảng cách giữa hai bên đang dần thu hẹp lại, tất cả những con quỷ đều quỳ một gối để chào đón cậu. Người đứng ở phía trước chào tất nhiên là Demiurge. Động tác này là khá gọn gàng và thanh lịch, như thể anh ta là hiện thân của một hoàng tử.

“Momonga-sama. Ngài định làm gì khi không mang hộ vệ theo bên mình và chỉ có mình ngài tới đây ? Và còn mặc loại trang phục này...”

Bí mật đã ngay lập tức bị lộ.

Demiurge có thể được coi như là người có trí tuệ cao nhất trong các Lăng Mộ Ngầm Vĩ Đại Nazarick, vì vậy bất thóp là điều dễ hiểu. Nhưng Momonga nghĩ rằng lý do khiến Demiurge nhìn ra là do Momonga đã dịch chuyển tới đây.

Người duy nhất trong Nazarick người có thể tự do sử dụng Cổng Dịch Chuyển, là chủ sở hữu duy nhất của chiếc nhẫn Ainz Ooal Gown - Momonga.

“Ah... Có rất nhiều lý do. Nếu là Demiurge thì chắc biết lý do tại sao ta đang mặc quần áo như thế này.”

Bộ mặt Demiurge bối rối. Sau một vài hơi thở, anh ta nói:

“Xin tha thứ cho thần, thần không hiểu được dự định của Momonga-sama——”

“Hãy gọi ta là Dark Warrior.”

“Dark Warrior-sama à...”

Demiurge trông giống như đang muốn nói gì đó, nhưng Momonga đã quyết định bỏ qua. Mặc dù nghe rất khiêm tốn so với các tên của những con quái vật trong game, cái danh xưng này là rất bình thường.

Có một lý do là tại sao cậu muốn Demiurge sửa lại tên của mình. Mặc dù thuộc hạ của Demiurge và cậu là những người duy nhất hiện diện ở đây hiện tại, nhưng nơi này vốn một cửa ra vào, sẽ có nhiều người khác nhau đi qua. Để không để cho họ biết rằng cậu là Momonga nên cậu muốn tránh nhắc đến tên này.

Không biết Demiurge có thể hiểu ý định của cậu đến mức độ nào. Tại thời điểm đó, Demiurge đột nhiên bừng tỉnh trông giống như đã nhận ra điều gì đó.

“Thì ra là thế... Hóa ra đó là những gì đang xảy ra.”

Eh? Cái gì?

Momonga không thể không tự hỏi.

Momonga không tài nào đoán được với trí thông minh của Demiurge suy luận ra những gì. Cậu chỉ còn nước toát mồ hôi lạnh không tồn tại từ dưới mũ bảo hiểm của mình, hy vọng rằng anh ta ít nhất có thể nhận ra ý định của mình.

“Ý định của Momon-..... Dark Warrior-sama, cuối cùng thì thần đã hiểu một ít. Đây chắc chắn là một vấn đề của một người cai trị. Nhưng còn việc không có hộ vệ đi theo bảo vệ Ngài, thần không thể ngồi yên. Mặc dù thần biết làm điều này sẽ gây ra một số vấn đề, nhưng thần hy vọng rằng người sẽ thương xót mà cho phép chúng thần theo sau người.”

“.....Đúng là hết cách. Thôi được, ta sẽ cho phép chỉ một người được theo ta.”

Demiurge nở một nụ cười tao nhã.

“Thần rất cảm kích Dark Warrior-sama đã chấp nhận yêu cầu của thần.”

“...Chỉ cần gọi ta là Dark Warrior, không cần thêm kính ngữ.”

“Làm thế nào chúng thần có thể! Thần hoàn toàn sẽ không tự cho phép mình gọi ngài như thế. Tất nhiên, nếu đó là công việc bí mật, hoặc nhiệm vụ rất đặc biệt hoặc lệnh Ngài đưa ra, thần có thể tuân theo, nhưng trong Lăng Mộ Ngầm Vĩ Đại Nazarick, không có ai dám xưng hô theo cách đấy với Momonga -sama ... Không, Dark Warrior-sama!”

Nghe bài phát biểu nhiệt tình của Demiurge, Momonga cảm thấy có chút xúc động, và không kìm được phải gật gật đầu. Trong trái tim của mình, cậu nghĩ rằng tự xưng là Dark Warrior sẽ bị người khác giễu cợt khi chọn một tên ngu ngốc như vậy và cậu bắt đầu hối hận vì chọn tên này.

“Thần xin lỗi, Momon ... Dark Warrior-sama, thần đã làm mất thời gian quý báu của Ngài. Vậy, các người ở tại chỗ này chờ lệnh. Ai hỏi thì bảo ta ra ngoài có việc.”

“Vâng thưa ngài, Demiurge-sama.”

“Đám người hầu đã tán thành rồi. Nào Demiurge, chúng ta đi thôi.”

Momonga đi qua Demiurge đang cúi đầu. Ngẩng đầu lên, Demiurge theo sau.

"Tại sao là Momon ... khụ khụ, Dark Warrior-sama ăn mặc kiểu đấy?"

“Không biết, nhưng chắc phải có một vài lý do.”

Các Ma tướng mặt ngơ ra vì không hiểu chuyện bị bỏ lại đằng sau.

Đó là không phải vì Momonga sử dụng Cổng Dịch Chuyển mà họ có thể nhìn ra được thân phận của cậu.

Mặc dù Momonga không phát hiện, nhưng tất cả mọi người bên trong Lăng Mộ Ngầm Vĩ Đại Nazarick, không, Ainz Ooal Gown đều phát ra một loại aura đặc biệt đại diện cho bản thân, các người hầu sử dụng nó để xác định xem người đến có phải là bạn hay không. Hơn nữa, 41 Sáng Tạo Giả ban đầu của Lăng Mộ Ngầm Vĩ Đại Nazarick——hiện tại chỉ còn lại duy nhất Monoga——phát một loại aura đặc biệt bao trùm toàn bộ cơ thể, cho phép các người hầu nhận ra ngay lập tức người cai trị của họ. Cho dù họ có ở xa như thế nào cũng sẽ cảm nhận được sự hiện diện vô cùng mạnh mẽ này. Mặc dù Momonga đã khoác toàn bộ cơ thể của mình trong bộ áo giáp, họ không bao giờ nhầm lẫn giữa cậu với ai khác.

Aura của cậu thậm chí còn phân biệt dễ dàng hơn so với những người khác.

Một người nào đó đang đi lên bằng cầu thang dẫn đến tầng đầu tiên của Nazarick.

Xét aura phát ra từ hướng cầu thang, có thể được xác định rằng đó là một Thủ Vệ Tầng.

Hiện ra trước mắt chính là gương mặt xinh đẹp của Tổng Quản Thủ Vệ, Albedo. Thấy cấp trên của Demiurge xuất hiện, tất cả ma tướng đồng loạt quỳ xuống.

Đối với Albedo, việc họ quỳ xuống trước mặt là một việc đương nhiên, cũng không thèm liếc nhìn vào chúng, cô liền bắt đầu tìm kiếm xung quanh.

Không thấy mục tiêu đang tìm kiếm, Albedo đi về phía Ma tướng và trực tiếp hỏi bọn họ.

“... Ta không thấy Demiurge, hẳn ta đã đi đâu?”

“Chuyện này ... Vừa rồi Dark Warrior-sama đã đến, nên Demiurge đã theo Ngài ấy ra ngoài.”

“Dark Warrior? .... sama? Ta chưa bao giờ nghe tên đó ... Demiurge đi với người đó? Một người thủ vệ lại theo anh ta ra ngoài? Điều này không phải quá kì lạ sao?”

Các Ma tướng không biết phải làm gì, và chỉ biết nhìn vào nhau.

Albedo nhìn Ma tướng và nở một nụ cười ấm áp.

“Chỉ là một kẻ đầy tớ mà dám che giấu một cái gì đó trước mặt của ta à?”

Cảnh báo ấm áp và dịu dàng của cô làm cho họ rung mình sợ hãi, các Ma tướng không thể tiếp tục che giấu sự thật.

“Demiurge-sama đã nói rằng Dark Warrior-sama thực ra là người mà chúng ta phục tùng.”

“.... Momonga-sama đã ở đây!”

Giọng Albedo trầm xuống và Ma tướng bình tĩnh trả lời:

“.... Không, tên của người đó là Dark Warrior-sama.”

“....Những người hộ vệ đâu ? Chẳng lẽ Demiruge đã nhận được mệnh lệnh từ Momonga-sama? Nhưng ta có một cuộc hẹn với Demiurge và hẳn không thể biết rằng Momonga-sama sẽ đến đây, phải không? Mà quên đi, hãy để chuyện này sang một bên. Trước tiên, ta phải chuẩn bị nhanh quần áo và tắm rửa đã!”

Albedo chạm vào quần áo của mình.

Làm việc không ngừng nghỉ đã làm bẩn quần áo của cô, tóc thì rối lại với nhau, cánh cũng vậy.

Tuy nhiên, một chút vết bẩn đối với mỹ nữ nghiêng nước nghiêng thành Albedo chẳng làm giảm đi vẻ đẹp của cô một chút nào nào. Tựa như sắc đẹp cô có một triệu điểm và chỉ bớt đi một. Nhưng với Albedo, điều này không chấp nhận được và cô sẽ không cho phép người cô yêu nhìn thấy cô ấy trong bộ dạng này.

“Phòng tắm .... ở chỗ của Shalltear phải không? .... có thể sẽ gặp một số hoài nghi .... Nhưng tạm thời ta sẽ chịu đựng một chút. Các người, đi đến phòng của ta và mang đến đây một số quần áo! Nhanh lên!”

Lúc này một trong các ma tướng – Ma tướng của sự ghen tị nói với Albedo.

“.... Albedo-sama, tuy thất lễ, song trang phục hiện tại của người hẳn là tương đối tốt không?”

“.... Người nói cái gì?”

Albedo dừng lại và giận dữ trả lời. Cô tin rằng con ma tướng này muốn cô trông bẩn thỉu khi cô đến gặp Momonga.

“.... Không, tôi chỉ nghĩ rằng Albedo-sama là một người xinh đẹp, nếu Người cho thấy rằng Người đã chăm chỉ thực hiện mệnh lệnh của Ngài ấy, có thể sẽ để một ấn tượng tốt. Cuối cùng, nó chẳng phải sẽ có lợi cho Albedo-sama ư?”

Các Ma tướng khác cũng đưa ra lời khuyên——“Đợi Albedo-sama tắm rửa xong và mặc quần áo xuất hiện trước mặt của Momonga-sama ... Dark Warrior-sama, ai mà biết mất bao nhiêu thời gian. Bỏ lỡ một cơ hội như vậy, đó không phải là một điều đáng tiếc sao?”

“Hmm——”

Albedo trầm ngâm. Những gì họ nói quả không sai.

“Điều đó cũng có lý... .. Có lẽ lâu lắm không được gặp ngài nên ta hơi kích động. Sau 18 giờ ròng ta mới có thể nhìn thấy Momonga-sama, người không nghĩ rằng 18 giờ là quá dài ư?”

“Có, nó quá dài.”

“Ta muốn thành lập một hệ thống điều hành càng sớm càng tốt và trở về bên Momonga-sama .... không nên tốn thêm thời gian ở đây nữa, ta cần phải nhanh chóng đi tìm Momonga-sama. Ngài ấy đang ở đâu?”

“Chúa tể vừa đi qua cánh cửa đó.”

“Ở đây?”

Mặc dù Albedo đã trả lời một cách lạnh lùng nhưng khuôn mặt cô nở một nụ cười dễ thương, vỗ đôi cánh của mình. Cô nhanh chóng bước qua những ma tướng.

Bỗng tiếng bước chân đột nhiên dừng lại, Albedo hỏi ma tướng một lần nữa:

“Ta hỏi lại: ăn mặc như thế này đi gặp Momonga-sama sẽ cải thiện ấn tượng của Ngài về ta sao?”

Rời khỏi ngôi đền, trước mắt Monoga là một cảnh tượng đẹp không thể miêu tả được. Lăng Mộ Ngầm Vĩ Đại Nazarick có diện tích khoảng 200 mét vuông. Nó được bao quanh bởi tường bảo vệ dày 6 mét với một lối vào ở phía trước và phía sau.

Những bãi cỏ trong nghĩa trang đã được cắt ngắn lại, tạo một bầu không khí tươi mát. Nhưng mặt khác, nghĩa trang có nhiều cây đại thụ với cành lá rậm rạp, bóng của nó bao phủ toàn bộ khu vực tạo âm hưởng ảm đạm, tối tăm. Ngoài ra còn có rất nhiều ngôi mộ trắng hếu bị sắp xếp lộn xộn.

Cỏ được tỉa ngay ngắn cùng các ngôi mộ mất trật tự tạo ra một cảm nhận rõ ràng về khác biệt. Không chỉ có vậy, nơi này có những tượng chạm khắc của các thiên thần và nữ thần nằm rải rác cùng với tác phẩm nghệ thuật khác. Loại thiết kế sắp đặt kiểu này làm ai nhìn qua cũng phải nhúm mày.

Ngoài ra, ngoại trừ bốn miếu thờ nhỏ nằm ở bốn góc của nghĩa trang còn có một ngôi đền lớn ở trung tâm với bức tượng cao 6 mét của một chiến binh được vây quanh bởi các binh sĩ.

Cái đền trung tâm này chính là lối vào của các Lăng Mộ Ngâm Vĩ Đại Nazarick.

Momonga đứng ở đầu các bậc thang làm từ đá nham thạch và lặng lẽ nhìn cảnh quan ở phía xa.

Lăng Mộ Ngâm Vĩ Đại Nazarick được đặt tại Hel Heim, đó là một thế giới lạnh với màn đêm vĩnh cửu. Bởi vì đêm vĩnh cửu, không khí khá âm trầm và bầu trời sẽ luôn luôn được che bởi những đám mây đen dày đặc. Nhưng khung cảnh ngày hôm nay hoàn toàn khác biệt.

Trước mắt của cậu là bầu trời đêm tuyệt đẹp.

Momonga nhìn lên bầu trời và thở dài một tiếng cảm xúc, không ngừng lắc đầu như thể cậu không thể tin những gì đang nhìn thấy.

“Có thể làm điều này trong một thế giới ảo ... Điều này thực sự là tuyệt vời .... Không khí ở đây thật trong lành và không có dấu vết của ô nhiễm trong khí quyển. Những người được sinh ra trong thế giới này sẽ không cần tìm phổi nhân tạo...”

Cậu chưa bao giờ nhìn thấy một bầu trời trong vắt như thế này.

Momonga muốn sử dụng phép thuật, nhưng đã bị cản trở bởi cậu đang mặc áo giáp. Một số class pháp sư có chút kỹ năng đặc biệt và một trong số đó là kỹ năng phát động ma pháp trong khi mặc áo giáp, nhưng Momonga chưa từng học qua kỹ năng đó. Vì vậy, áo giáp mà cậu đang mặc ngăn cản khả năng sử dụng ma thuật. Ngay cả khi nó là giáp được tạo ra bằng phép thuật, cũng không thể sử dụng phép thuật khi mặc nó. Trong khi mặc áo giáp, chỉ có năm loại phép có thể được thi triển ra. Đáng tiếc là các ma pháp Momonga muốn sử dụng không nằm trong năm loại này.

Momonga vươn bàn tay mình vào không trung và lấy ra một vật phẩm. Đó là một chiếc vòng cổ có hình dáng của đôi cánh.

Đeo vòng cổ, cậu tập trung ý thức của mình vào chiếc vòng, kích hoạt sức mạnh tiềm ẩn bên trong nó.

«Fly»

Thoát khỏi trói buộc của lực hấp dẫn, Momonga từ từ bay lên trên bầu trời. Cậu không ngừng tăng tốc độ, phóng lên theo một đường thẳng tắp.

Mặc dù Demiurge vội vã đuổi theo, Momonga hoàn toàn không để ý đến, và tiếp tục bay lên cao. Vô tình cậu bay lên cao vài trăm mét.

Sau đó Monoga từ từ giảm tốc độ xuống và cởi mũ giáp của mình ra, không nói một lời nào cả - Không, từ lúc nhìn vào thế giới này, cậu không nói nên lời.

Ánh sáng xanh trắng từ mặt trăng và các ngôi sao xua tan bóng tối trên mặt đất. Ở trong những gió làn gió thổi nhẹ, những cánh đồng cỏ lác lác trông giống như một thế giới đang tỏa sáng. Vô số ngôi sao trên bầu trời với mặt trăng và các hành tinh phát ra hào quang chói lọi rực rỡ, điểm thêm cho phong cảnh trên mặt đất.

Momonga không khỏi cảm thán:

“Thật đẹp ... Không, đẹp không đủ để nói về điều này .... Ta không hình dung ra được mặt Blue Planet-san sẽ thế nào nếu anh ta thấy điều này...”

Một thế giới không có không khí, nước, đất bị ô nhiễm.

Momonga nghĩ về bạn đồng hành của mình, suy nghĩ về khi anh ta xuất hiện tại buổi offline, anh ta đã được khen là một người lãng mạn, trên khuôn mặt trông như đá tảng của anh nở một nụ cười - một người đàn ông ấm áp và nhẹ nhàng, yêu cả bầu trời đêm.

Không, những gì anh ấy thích chính là thiên nhiên. Anh yêu thiên nhiên mặc dù nó sẽ bị ô nhiễm và những cảnh đẹp sẽ bị biến mất. Bởi vì anh muốn được chiêm ngưỡng một khung cảnh đã không còn tồn tại trong thực tế, anh ấy bắt đầu chơi Yggdrasil. Anh cũng đã dành nhiều thời gian của bản thân vào công việc phác thảo và thiết kế tầng sáu, đặc biệt là bầu trời đêm, từ đó tạo ra thế giới lý tưởng của mình.

Với một người yêu thiên nhiên như vậy, khi nói về thế giới tự nhiên, câu chuyện trở nên đặc biệt lý thú. Suýt nữa thì gọi là quá cuồng nhiệt.

Nếu anh ta nhìn thấy thế giới này, không biết sẽ hưng phấn như thế nào, chắc anh sẽ dùng chất giọng đồng đặc và trầm thấp thảo luận về việc này.

Momonga thực sự muốn nghe kho kiến thức sâu sắc từ một người bạn cũ của mình, Blue Planet, người cậu rất nhớ. Cậu nhẹ nhàng nhìn về phía bên cạnh mình.

Tất nhiên không có ai bên cạnh. Không thể nào.

Momonga nghe tiếng vỗ cánh, và hình dạng thay đổi của Demiurge xuất hiện trước mắt.

Trên lưng có một đôi cánh màu đen. Khuôn mặt con người anh cũng biến khuôn mặt của một con ếch. Đây là hình thức bán ác ma của Demiurge.

Một số các chủng tộc dị hình có thể biến đổi thành các hình dáng khác nhau. Trong Nazarick, cả Sebastian và Albedo có hình dạng khác nhau.

Mặc dù rất phiền toái để học biến thành hình thù đặc trưng của các chủng tộc nhưng nó vẫn nổi tiếng trong một thời gian dài bởi vì ai cũng muốn giống như một boss trùm cuối cùng với nhiều sự biến hóa dị hình từ vài tộc dị hình. Rất nhiều người thích những chủng tộc hiếm, nhưng chính vài thiết lập đặc biệt như nhân loại hoặc bán nhân loại tạo ra một số điểm yếu, bù lại dị hình hóa sẽ có một số khả năng đặc biệt.

Momonga nhìn hình dạng biến đổi của Demiurge rồi lại nhìn về các vì sao trên bầu trời, giống như đang nói chuyện với những người bạn của mình, những người không ở đây, Momonga thở dài:

“....Thậm chí chỉ dựa vào mặt trăng và các vì sao có thể nhìn thấy phong cảnh .... Thật khó thể tin rằng đây thực sự là thế giới thực. Blue Planet-san .... sự tỏa sáng của bầu trời giống như trái châu báu.”

“Có lẽ là như vậy. Vẻ đẹp của thế giới này giống như là đá quý được tạo ra chỉ để trang trí cho Momon——Dark Warrior-sama.”

Demiurge tung những lời nịnh hót.

Câu nói bất ngờ dường như đến từ sự ảo tưởng của người kia, làm Momonga cảm thấy một chút tức giận. Tuy nhiên nhìn vào một khung cảnh như vậy, sự giận dữ nhanh chóng biến mất.

Hơn nữa, sau khi nhìn xuống thế giới này, cậu cảm thấy như thể nó là rất nhỏ. Trong trái tim của mình, cậu bắt đầu nghĩ rằng việc tiếp tục hành động như một chúa tể tà ác có lẽ một ý tưởng khá tốt.

“Nó thật sự là đẹp. Những ngôi sao này đã có nghĩa là để trang trí cho ta eh ... Có lẽ nó là như vậy. Ta sẽ trị vì nơi đây để có được tráp ngọc vô chủ này.”

Momonga chìa tay ra trước mặt và nắm lại. Các ngôi sao trên bầu trời dường như rơi vào tay cậu. Tất nhiên, đó là vì các ngôi sao đã bị chặn bởi bàn tay của cậu. Momonga nhún vai trước thái độ trẻ con của mình, quay về phía Demiurge và nói:

“.... Không, đây không phải là một cái gì đó mà ta được phép độc chiếm. Có lẽ nó nên được sử dụng để trang điểm Lăng Mộ Ngâm Vĩ Đại Nazarick——Ainz Ooal Gown của ta và bạn bè.”

“...Một bài phát biểu thật sự truyền cảm. Nếu Ngài muốn, thần sẽ ngay lập tức dẫn đầu quân đội của Nazarick và lấy hòm châu báu này. Có thể dâng tặng món quà này cho Momonga-sama kính yêu, sẽ là vinh dự lớn nhất của Demiurge.”

Trước hành động khoa trương của Demiurge, Momonga cười nhẹ.

Suy nghĩ về việc liệu Demiurge có phải cũng đắm mình trong bầu không khí này.

“Bây giờ chúng ta không biết về các loại sinh vật sống trong thế giới này, vì thế ta chỉ có thể chỉ ra những sai lầm của ý tưởng của người. Sự hiện diện của chúng ta ở đây là vô cùng nhỏ. Tuy nhiên, chinh phục thế giới là một ý tưởng rất thú vị.”

Chinh phục thế giới sẽ là một điều chỉ những kẻ bất lương nói, những kẻ xuất hiện trong chương trình truyền hình của trẻ em.

Thực tế, không dễ dàng để thôn tóm thế giới. Vấn đề sẽ nảy sinh, ví dụ như luật và trật tự phải được duy trì để ngăn chặn cuộc nổi loạn, phải có sự thống nhất giữa các quốc gia, v.v. Nghĩ về mỗi một trong số những điều này, ý tưởng nắm gọn thế giới sẽ nhanh chóng mất đi sức hấp dẫn.

Mặc dù Momonga đã nhận thức đầy đủ về những điều này, cậu vẫn nói về mong muốn chinh phạt nơi đây. Bởi vì sau khi nhìn thấy vẻ đẹp của thế giới này, mong muốn non dại của cậu đã được lên ngôi. Ngoài ra, vì phải giữ vững vai trò lãnh đạo guild Ainz Ooal Gown khét tiếng, cậu vô tình thốt ra một số câu nói ngây ngô.

Ngoài ra, còn có một lý do khác.

“.... Urbet-san, Luci★Fer-san, Variable Talisman-san, Beruriba-san ...”.

Nhiều lần cậu cùng với các thành viên của guild đã nói đùa rằng “chúng ta sẽ cùng nhau thu phục thế giới của Yggdrasil”.

Cậu biết rằng Demiurge là người thông minh nhất trong Nazarick, vì vậy hẳn sẽ hiểu rằng nói về chinh phục thế giới chỉ là một trò vô nghĩa của con nít.

Nếu như Momonga biết sau lưng rằng Demiurge đang biểu hiện cái mặt một con ếch thì cuộc trò chuyện đã không kết thúc ở đó.

Momonga không nhìn Demiurge, chỉ phóng tầm mắt về đường chân trời cùng các vì sao.

“.... Một thế giới mới. Nhưng trong thế giới này ...sao chỉ có mình ta? Các thành viên khác của guild có tới đây chưa?”

Mặc dù không thể tạo ra một nhân vật thứ hai trong Yggdrasil, đối với những người đã từng bỏ game, nếu là ngày cuối cùng có lẽ sẽ tạo một nhân vật mới để đăng nhập game. Có thể Herohero đã trở lại trong thời điểm server đóng cửa.

Kết luận cuối cùng, Momonga có mặt tại đây là một tình huống bất thường. Nếu điều này gây ra do một số hiện tượng lạ, có thể những người chơi khác cũng có khả năng đã bị mắc kẹt trong thế giới này, giống như cậu vậy.

Mặc dù cậu không thể liên lạc với họ bằng cách sử dụng «Message», có thể là do nhiều yếu tố khác. Ví dụ, đang ở trên một lục địa khác nhau, hoặc hiệu ứng của một số loại phép thuật.

“.... Đã thế thì .... Nếu ta để cho cả thế giới biết về cái tên Ainz Ooal Gown ...”

Nếu bất kỳ người bạn nào của cậu ở thế giới này, họ có thể nghe về nó. Và họ chắc chắn sẽ đến nơi này. Momonga tin tưởng tình bạn của cậu.

Đắm mình trong những suy nghĩ của bản thân, Momonga đột nhiên quay lại nhìn Nazarick, và vừa vặn trông thấy một kì quan.

Mặt đất khoảng một trăm mét ngoài xung quanh Nazarick mặt đất xuất hiện các làn sóng như sóng biển. Các gợn sóng không ngừng xuất hiện từ các vết nứt nhỏ nhỏ và di chuyển chậm theo một hướng nhất định. Nó bắt đầu tập hợp lại, cuối cùng tạo một ngọn đồi nhỏ chặn trước cửa Nazarick.

Các làn sóng đất vỗ vào bức tường của Nazarick, bắn tung tóe ra mọi phía giống như một cơn sóng thần đánh từ mọi hướng.

“..... «Earth Surf» .Hình như không chỉ sử dụng skill thuần túy, mà còn dùng kỹ năng của class để tăng diện tích hiệu quả...”

Momonga bối phục, thấp giọng nói thầm. Trong Nazarick, chỉ có một người có khả năng kỳ diệu như vậy.

Không hổ là Mare. Có vẻ nhiệm vụ che giấu các bức tường cho đũa nhóc đó thật sự một lựa chọn tốt.

“Vâng, ngoài Mare ra, cũng sẽ phái những Undead cùng Golem không biết mệt để trợ giúp. Nhưng tiến độ quá chậm và không theo kế hoạch cho lắm. Sau khi di chuyển đất thì nơi này nhiều chỗ lõm và phải trồng cây để che giấu chúng. Điều này sẽ làm tăng thêm khối lượng công việc Mare...”

“.... che giấu các bức tường của Nazarick sẽ mất một thời gian rất dài, vấn đề chúng có bị phát hiện khi đang trong quá trình xây dựng không. Tình hình an ninh xung quanh ở đây ra sao?”

“Các giai đoạn đầu của hệ thống cảnh báo sớm đã hoàn thành. Nếu có bất kỳ cuộc xâm lăng của sinh vật có trí tuệ trong vòng bán kính 5 km, chúng sẽ không phát giác được rằng mình đã bị phát hiện.”

“Rất tốt. Nhưng ...hệ thống cảnh báo cũng được thực hiện bởi các người hầu?”

Sau khi nghe được xác thực của Demiurge, chỉ là phòng ngừa trong mọi trường hợp, Momonga cảm thấy việc xây dựng một mạng lưới cảnh báo là thích đáng.

“...Về việc xây dựng hệ thống, ta có một ý tưởng. Hãy xây dựng nó như thế này.”

“Vâng thưa ngài. Sau khi trao đổi với Albedo, chúng thần sẽ kết hợp cùng nhau. Vâng, Dark Warrior-sama——”

“——Thôi đủ rồi, Demiurge. Gọi ta là Momonga là được rồi.”

“Thần đã hiểu... Thần có thể hỏi dự định tiếp theo Momonga-sama là gì không?”

“Ta có kế hoạch đến thăm Mare và tặng đưa nhóc một phần thưởng vì đã hoàn thành nhiệm vụ của mình một cách hoàn hảo ...”

Demiurge nở một nụ cười. Đó là một nụ cười dịu dàng, hoàn toàn khác với những gì người ta dự đoán từ một con quỷ.

“Nhận được sự hỏi thăm trực tiếp từ Momonga-sama sẽ đã là một phần thưởng tuyệt vời ... Điều này ... Vô cùng xin lỗi, nhưng thần đột nhiên nhớ đến việc thần cần phải làm. Còn vị trí Mare...”

“Không có vấn đề gì. Đi đi, Demiurge.”

“Thần xin cảm tạ, Momonga-sama.”

Khi Demiurge vừa bay đi, Momonga cũng bắt đầu hạ xuống mặt đất, và một lần nữa đội mũ bảo hiểm của mình lên. Tại điểm đến của cậu là một Dark Elf, người này nhận ra một cái gì đó và ngược đầu nhìn lên bầu trời——Khi trông thấy Momonga, cậu lập tức giật mình. Vừa chờ Momonga tiếp đất thành công, Mare vội vã chạy qua. Váy cậu phát phới trong gió.

Một chút có thể bị thấy được. Không, Momonga hoàn toàn không muốn nhìn thấy, cậu chỉ là tò mò về những gì đã được mặc bên dưới.

“Momo-Momonga-sama, vinh dự cho thần khi ngài đích thân đến đây.”

“Eh.... Mare không cần phải sợ hãi như vậy, từ từ là tốt rồi. Nếu người không quen với việc đó, không cần phải quá cung kính... Tất nhiên là những lúc riêng tư.”

“V-việc này thần không thể làm được, làm sao mà không sử dụng kính ngữ với ngài được chứ... Thậm chí chị gái của thần sẽ không bao giờ làm như vậy. Sẽ rất vô lễ ạ.”

Mặc dù cậu không muốn mảy má đưa con nít tôn kính mình như vậy:

“Uhm, Mare. Nếu người kiên trì như vậy thì ta cũng không phản đối nữa. Tuy nhiên, ta muốn các người biết rằng ta không bao giờ ép phải làm thế.”

“Và.. Vâng! .... Nh-nhắc mới thấy, Momonga-sama tại sao ngài lại đến đây? Ch-chẳng lẽ thần đã làm sai điều gì.....?”

“Không hề có chuyện đó Mare. Ta đến đây trao phần thưởng cho ngươi.”

Biểu hiện của Mare từ lo lắng và sợ hãi bị mắng trở thành ngạc nhiên.

“Công việc mà Mare hiện đang làm là vô cùng quan trọng, bởi vì những người của thế giới này có thể lv100 hoặc còn cao hơn vậy. Nếu gặp những đối thủ này, cho dù có các mạng lưới cảnh báo, vẫn cần giấu đi lăng mộ của Nazarick để tránh bị phát hiện. Đây là một vấn đề hệ trọng.”

Mare liên tục gật đầu đồng ý.

“Vì vậy, Mare, ta muốn cho ngươi biết rằng ngươi đang làm việc rất hoàn hảo và thỏa mãn ý ta. Ủy thác công việc này cho ngươi, làm cho ta cảm thấy rất yên tâm.”

Đây chính là kinh nghiệm của Momonga học được từ việc giao tiếp trong xã hội, cấp trên phải khen ngợi cố gắng của cấp dưới.

Tất cả các thủ vệ giả đều đánh giá cao về Momonga, vì vậy để duy trì lòng trung thành của họ, Momonga cũng phải đánh giá rất cao về công việc của họ.

Nếu thủ vệ giả và các NPC do guild tạo ra, cảm thấy bị phản bội và thất vọng sau khi cố gắng để duy trì một hiệu suất tuyệt hảo, đây sẽ là thất bại của Momonga trong vai trò một nhà lãnh đạo. Đó là lý do tại sao cậu luôn luôn phải chú ý, và duy trì thái độ của một người thống trị ở trước mặt họ.

“... Ngươi có thể hiểu được suy nghĩ của ta, đúng không Mare?”

“Vâng! Momonga-sama!”

Mặc dù cậu nhóc đã mặc quần áo con gái, nhưng nếu nhìn vào khuôn mặt căng thẳng của Mare bạn có thể nhìn thấy rõ ràng là nam giới.

“Rất tốt, vì những thể hiện trong công tác của ngươi, ta sẽ dành cho ngươi một món quà.”

“L-làm sao có thể! Đây là chức trách của thần!”

“...Chiếu theo hiệu suất công việc của ngươi, phần thưởng là điều đương nhiên.”

“Không, không! Lý do duy nhất của chúng thần để tồn tại là để phục vụ các Sáng Tạo Giả, vì cố gắng trong công việc là điều thần phải làm!”

Với kiểu thảo luận tới lui này, các ý kiến được đưa ra sẽ không bao giờ giống nhau, do đó Momonga đã đưa ra một thỏa hiệp:

“Còn như này thì sao. Với một phần thưởng này, ta hy vọng rằng ngươi sẽ tiếp tục trung thành với ta, thế không còn vấn đề nữa, phải không?”

“Thực, thực sự không có vấn đề sao?”

Với thái độ mạnh mẽ, Momonga lấy ra phần thưởng——Đó là một chiếc nhẫn.

“Momo-, Momonga-sama ... Ngài cầm nhầm phần thưởng...!”

“Không——”

“——Không ạ! Đó là chiếc nhẫn Ainz Ooal Gown, chỉ có các Sáng Tạo Giả mới có thể nắm giữ nó! Thần không thể nhận một phần thưởng như vậy.”

Mare sợ hãi vì phần quà bất ngờ, và Momonga cũng rất ngạc nhiên trước phản ứng của đứa nhóc.

Thật vậy, chiếc nhẫn chỉ dành cho thành viên tận tụy của guild sử dụng, chỉ có một trăm chiếc nhẫn đặc biệt này. Những chiếc nhẫn được phát cho 41 thành viên của guild, nên còn 59 chiếc khác——Không, 58 chiếc nhẫn không có ai sở hữu. Đây thực sự là một món đồ giá trị, nhưng lấy nó làm một phần thưởng, tức hy vọng nó sẽ hữu ích.

Để trấn an Mare có ý định chạy trốn, Momonga long trọng nói với Mare:

“Bình tĩnh nào, Mare.”

“Không, không, không thể nào ạ! Làm sao thần có thể nhận được chiếc nhẫn mà chỉ có những người thống trị chí tôn mới có thể sở hữu _____”

“Hãy suy nghĩ một cách bình tĩnh Mare. Trong Lăng Mộ của Nazarick, không có khả năng dịch chuyển tức thời sẽ gây rất nhiều bất tiện.”

Nghe điều này, Mare từ từ bình tĩnh lại.

“Ta hy vọng rằng trong trường hợp có một cuộc tấn công của địch, mỗi thủ vệ giả có thể hành động như một người chỉ huy cho mỗi tầng, tới lúc đó đó, nếu không thể tự do dịch chuyển hoặc chạy trốn, thì sẽ rất khó coi; đó là nguyên do ta trao chiếc nhẫn này cho ngươi.”

Momonga cầm chiếc trong tay đưa lên cao. Dưới ánh trăng, chiếc nhẫn dường như phát ra một tia sáng rực rỡ.

“Mare, ta cảm thấy rất hài lòng về sự trung thành của ngươi. Ta biết tại sao, là một người thuộc hạ, ngươi sẽ không muốn chấp nhận chiếc nhẫn đại diện cho chúng ta. Tuy nhiên, nếu ngươi hiểu được cảm xúc của ta thì hãy chấp nhận mệnh lệnh của ta và nhận chiếc nhẫn này.”

“Nh-nhưng, tại sao lại là thần .... Những thủ vệ giả khác có được nhận...?”

“Mặc dù ta dự định sẽ trao một cái cho mỗi bọn họ, ngươi sẽ là người đầu tiên. Bởi ta rất hài lòng với công việc của ngươi, nếu ta đưa nó cho những người không làm gì thì giảm giá trị chiếc nhẫn này. Ngươi muốn chiếc nhẫn này mất giá trị không?”

“Không-, thần sẽ không bao giờ dám làm vậy!”

“Thế thì, hãy nhận lấy nó, Mare. Sau khi có chiếc nhẫn này, hãy tiếp tục làm việc chăm chỉ cho cả Nazarick và ta.”

Mare lo lắng mở rộng bàn tay của mình, và từ từ đón nhận chiếc nhẫn.

Thấy Mare làm điều này, Momonga cảm giác có lỗi. Ngoài việc đưa chiếc nhẫn như là một món quà, cậu có vài lí do ích kỉ.

Nếu những người khác đều có thể dịch chuyển, Momonga sẽ khó bị phát hiện hơn lúc sử dụng dịch chuyển.

Khi Mare đeo Ring of Ainz Ooal Gown, ngay lập tức nó thay đổi kích thước để phù hợp với ngón tay thanh mảnh của Mare. Mare nhìn không chớp mắt vào chiếc nhẫn trên ngón tay của mình, thư giãn một chút và thở dài. Sau đó, cúi đầu thật sâu và nói với Momonga ...

“Momonga-sama, tạ-, tạ ơn ngài rất nhiều vì đã cho thần món quà này ... Từ bây giờ, thần sẽ làm việc chăm chỉ hơn để không phụ sự mong đợi từ Momonga-sama!”

“Xin lỗi vì đã làm phiền người, Mare.”

“Vâng!”

Mare kiên quyết trả lời, khuôn mặt trẻ con thể hiện một quyết tâm vững chắc.

Người thiết kế Mare, Bukubuku Chagama-san, tại sao anh lại làm cho đứa nhóc mặc loại quần áo này?

Là để tạo ra một sự tương phản với trang phục của Aura hoặc có lý do khác?

Ngay khi Momonga đang suy nghĩ về điều này, Mare hỏi một câu.

“Xin-, Xin hỏi Momonga-sama ... Tại sao ngài thành như này?”

“... Eh, cái này sao...”

Bởi vì cậu muốn trốn đi——Tất nhiên là không thể nói như vậy được

Mare nhìn lên với đôi mắt long lanh, dõi theo Momonga đang gặp khó khăn. Làm thế nào cậu sẽ có thể lừa dối? Nếu thất bại, thì việc cậu luôn cố gắng tạo sự uy nghiêm của người cai trị coi như đổ sông đổ bể. Không có thuộc hạ nào chấp nhận việc người mình phục vụ tận tâm muốn trốn đi cả. Momonga đã cố gắng kiếm một cái cớ, nhưng không thể nghĩ về bất cứ điều gì, nhưng đúng lúc này một giọng nói cất lên phía sau họ.

“Rất đơn giản, Mare.”

Quay đầu lại, Momonga bị hớp hồn ngay lập tức.

Cô ấy có thể được xem như đứng dưới ánh trăng, tựa hóa thân của sắc đẹp. Ánh trăng xanh trắng chiếu rọi làm cho cô ấy giống một nữ thần hạ phàm. Đôi cánh màu đen của cô đập nhẹ, thổi một luồng gió phía trước của họ.

Đó là Albedo.

Mặc dù Demiurge cũng đã đến, vì vẻ đẹp của Albedo, Monoga đã không nhận thấy sự hiện diện của Demiurga.

“Momonga-sama mặc áo giáp để che giấu thân phận của Ngài, để tránh gián đoạn công việc của bất cứ ai. Nếu họ nhìn thấy khi Momonga-sama đến, tất cả mọi người sẽ dừng lại những gì họ đang làm và cúi chào. Tuy nhiên, Momonga-sama không muốn can thiệp vào công việc của tất cả mọi người và đó là lý do tại sao Ngài ăn mặc như Dark Warrior.”

Có phải vậy không, Momonga-sama?

Nghe câu hỏi của Albedo, Momonga ngay lập tức gật đầu:

“Quả nhiên là Albedo, đoán được ý định của ta.”

“Thân là Tổng Quản Thủ Hộ Giả, chuyện này là đương nhiên. Không, ngay cả khi thần không phải là người chỉ huy, thần tin rằng thần vẫn sẽ có thể hiểu được trái tim Momonga-sama.”

Mỉm cười, Albedo cúi chào thật sâu, trong khi mặt Demiurge tỏ vẻ khó hiểu.

Mặc dù anh ta cũng không đồng ý với cô nhưng không có cách nào để xóa tan hiểu lầm của cô ấy.

“Thì ra là như thế ...”

Mare tỉnh ngộ sau khi nghe lời giải thích.

Nhìn vào ánh mắt hướng về Mare của cô, Momonga thấy một điều không thể tin được. Albedo đột nhiên mở to mắt, như thể sắp rơi khỏi tròng vậy, và giật giật nhìn vào ngón tay của Mare.

Đang lúc Momonga bắt đầu suy nghĩ về nó, khuôn mặt Albedo trở lại vẻ đẹp ban đầu của mình, cứ như cảnh tượng trước chỉ là một ảo giác.

“...Có gì không ổn à?”

“À, không, không có gì... Vậy thì, Mare, xin lỗi đã làm phiền người. Hãy tiếp tục công việc của người sau khi nghỉ ngơi một chút.”

“Vâng, Vâng! Sau đó, Momonga-sama, thần xin phép rời đi trước.”

Momonga gật đầu, sau đó Mare xoa xoa ngón tay lên chiếc nhẫn.

“Giờ mới để ý, tại sao Albedo lại ở đây?”

“Vâng, bởi vì thần nghe tin từ Demiurge rằng Momonga-sama đang ở đây, nên thần quyết định đến chào ngài. Thần xin lỗi khi mà người phải nhìn thấy hình dáng bản thủ của thần.”

Nghe thấy từ bản, Momonga nhìn sang Albedo, nhưng chẳng thấy bản ở đâu cả. Mặc dù có một chút bụi bặm trên quần áo của cô, nó hoàn toàn không làm giảm đi vẻ đẹp của cô.

“Không có gì Albedo, sắc đẹp của người sẽ không bị mất vẻ chói ngời bởi thứ thể này. Tất nhiên, khiến một người mỹ nữ chạy khắp nơi như vậy, ta cũng cảm thấy không tốt. Nhưng hiện nay, tình hình là khá nghiêm trọng, nên tha thứ cho ta. Ta hy vọng rằng người sẽ tiếp tục làm việc chăm chỉ vì Nazarick.”

“Chỉ cần là lệnh Momonga-sama, vất vả thế nào cũng không thành vấn đề!”

“Cảm ơn vì sự cống hiến của người. Đúng rồi ... Albedo, ta muốn đưa vật này cho người.”

“... Thừa... là gì?”

Khiêm tốn cúi đầu, Albedo hỏi bằng một giọng kìm nén. Momonga lấy ra một chiếc nhẫn và tất nhiên đó là Ring of Ainz Ooal Gown.

“Là Tổng Quản Thủ Hộ Giả, người chắc chắn sẽ cần đến vật này.”

“...Thần vô cùng cảm tạ Ngài.”

Phản ứng của cô khác nhau rất nhiều từ Mare, vì vậy Momonga cảm thấy hơi thất vọng. Nhưng sau đó cậu ngay lập tức nhận ra sai lầm của mình.

Khóe miệng Albedo của bắt đầu co giật, khuôn mặt của cô thay đổi liên tục. Đôi cánh của cô cũng run rẩy không ngớt và đó là bởi vì cô cố không vung đôi cánh của mình. Nhận được chiếc nhẫn——cô vô chặc lầy nó——cô bắt đầu run run. Cho dù là một tên ngốc cũng có thể nhận ra sự phấn khích của cô.

“Hãy phát huy lòng trung thành của ngươi. Về phần Demiurge.....Chúng ta sẽ nói chuyện này vào lần sau.”

“Thần đã hiểu, Momonga-sama. Thần sẽ tiếp tục làm việc chăm chỉ để có thể được trao thưởng chiếc nhẫn vĩ đại này.”

“Phải rồi. Bây giờ việc ta muốn đã hoàn tất, ta nên trở lại tầng 9 trước khi bị nhắc nhở mới được.”

Thấy Albedo và Demiurge cúi đầu đáp lại, Momonga kích hoạt chiếc nhẫn của Ainz Ooal Gown và bắt đầu dịch chuyển.

Ngay khi cảnh tượng xung quanh bắt đầu thay đổi, có một âm thanh giống như tiếng của một cô gái hét lên rằng “Hú ra!”, nhưng vì Albedo sẽ không bao giờ biểu hiện hoang dại như vậy, Momonga chỉ cho rằng cậu đã nghe nhầm.

Phần 2

Ngoại ô của làng ngày càng gần hơn.

Trong khi chạy, Enri nghe những tiếng kim loại chạm vào nhau liên miên.

Với lời cầu nguyện, cô nhìn lại và nhìn thấy tình huống xấu nhất. Một kị sĩ đang ở ngay sau chị em Enri.

Chỉ cần thêm một chút hấn ta sẽ bắt kịp với họ.

Enri kìm nén ước muốn nguyện rửa lúc này, cô không còn chút sức lực nào còn lại để lãng phí.

Hơi thở của cô ngày càng dồn dập, tim cô đập mạnh như thể như sắp nổ tung ra vậy và chân cô lẩy bẩy không ngừng. Có lẽ không lâu nữa cô sẽ sức cùng lực kiệt, không thể chạy tiếp được nữa.

Nếu chỉ một mình, cô có thể đã từ bỏ hy vọng sống sót và đứng lại chấp nhận số phận.

Nhưng nắm tay em gái của mình đã cho Enri một động lực để tiếp tục chạy trốn đến tận lúc này.

Đúng vậy, tất cả vì muốn cứu em gái, Enri vẫn tiếp tục chạy.

Trong khi chạy, cô liên tục nhìn lại phía sau.

Khoảng cách giữa họ vẫn không thay đổi. Mặc dù kị sĩ mặc áo giáp, nhưng tốc độ của đôi phương rất nhanh. Đó chính là sự khác biệt giữa một người lính được đào tạo bài bản và một cô thôn nữ bình thường.

Enri cảm thấy cơn lạnh bò xuống cột sống. Nếu điều này tiếp tục ... Cô sẽ không thể mang theo em gái chạy thoát an toàn được.

——Buông tay đi.

Những lời này vang lên trong đầu Enri.

——Nếu người chỉ có một mình thì đã có thể trốn thoát.

——Chẳng lẽ người muốn chết ở đây?

——Tách ra chạy trốn không chừng sẽ an toàn hơn.

“CÂM MÒM, CÂM MÒM, CÂM MÒM LẠI!!!”

Hét lên thật to, Enri giận dữ trách cứ mình.

Cô là người chị kém cỏi.

Em gái của cô nhìn giống như sắp khóc, nhưng tại sao nó lại không khóc?

Bởi vì nó tin vào cô, dù có nguy hiểm thế nào đi nữa nó cũng tin rằng cô sẽ cứu nó.

Nắm tay em gái——bàn tay đó cho cô niềm tin sống sót và dũng khí để chiến đấu, Enri củng cố niềm tin của mình.

Cô không bao giờ có thể từ bỏ em gái cô.

“Á!”

Không chỉ mình Enri mệt mỏi, em gái của cô cũng đang kiệt sức do chạy trốn. Do vậy, bước chạy của nó lảo đảo, nó thét lên một tiếng và gần như bị té ngã.

Tại sao cả hai không ngã là vì họ đã nắm tay nhau. Nhưng Enri thiếu chút là mất thăng bằng.

“Nhanh lên!”

“U-um.”

Mặc dù họ muốn tiếp tục chạy, nhưng chân của đứa em gái bị chuột rút và không thể nhấc nổi nữa. Enri định cõng em gái lên, nhưng tiếng kim loại dừng lại ngay bên cạnh cô, khiến Enri sợ hãi khôn xiết.

Đứng kế bên cô là một kỵ sĩ với một thanh kiếm đâm máu. Không chỉ vậy, áo giáp và mũ giáp cũng có dấu vết của máu tươi dính vào.

Enri đứng chắn trước mặt em gái của cô và nhìn trừng trừng một cách dữ dội vào kỵ sĩ.

“Chống cự vô ích thôi.”

Những lời này thốt ra không chút do dự, toàn sự chế giễu. Cứ như nói rằng cho dù họ tiếp tục chạy đi nữa cũng không thoát khỏi cái chết đâu.

Cảm xúc trong Enri bùng nổ trong nháy mắt, thầm nghĩ hẳn ta đang nói cái gì vậy.

Người kỵ sĩ thấy Enri đang bất động, từ từ nâng lên thanh kiếm. Thời điểm thanh kiếm sắp giáng lên Enri——

“Đừng quá coi thường người khác!”

“Guuu!”

Enri dồn hết sức đâm vào chiếc mũ giáp hấn ta. Cú đánh mang theo toàn bộ sự tức giận của bản thân và mong muốn bảo vệ em gái, cô không sợ khi đánh vào mũ làm bằng kim loại bằng nắm đấm của mình. Đó là một cú đâm sử dụng hết tất cả năng lượng của bản thân cô.

Nghe âm thanh của xương vỡ, cơn đau đột nhiên lan khắp cơ thể của Enri. Người kỵ sĩ dính một cú đánh như vậy, thân thể hấn lắc lư dữ dội.

“Chạy đi!”

“Eh!”

Enri chịu đựng nỗi đau và bắt đầu chạy——sau đó đột nhiên cô cảm thấy một cảm giác nóng rát trên lưng.

“——Ku!”

“Con điểm khốn nạn!”

Sau khi bị đánh vào đầu bởi một cô gái sống ở làng quê, người kỵ sĩ lên cơn thịnh nộ.

Hắn đã mất bình tĩnh của mình và cầm thanh kiếm của mình chém lung tung xung quanh. Kết quả là hắn không thể chém trúng Enri, nhưng nếu tiếp tục như thế này thì sẽ chẳng có may mắn nào có thể xảy ra với cô nữa. Bởi vì Enri đã bị thương và người kỵ sĩ đang mất đi lí trí, phát chém tiếp theo chắc chắn cô sẽ chết.

Enri nhìn thanh kiếm đang lấp lánh giơ lên cao ở trước mặt của mình, và hiểu ra hai điều.

Đầu tiên, cô sẽ bị giết chết trong một vài giây nữa.

Thứ hai, như một thôn nữ bình thường, không có cách nào để chống lại điều này.

Mũi kiếm dính một chút máu của cô. Cảnh đó khiến cô cảm thấy nhịp đập của trái tim, nỗi đau từ lưng lan rộng khắp cơ thể của mình và chỗ bị thương có cảm giác nóng rát.

Chưa từng trải qua nỗi đau kiểu này khiến cô cảm thấy sợ hãi và hồ như sắp nôn mửa.

Có lẽ nòn ra sẽ làm giảm đi cảm giác sợ hãi.

Nhưng Enri đang cố nghĩ cách để sống sót, không có thời gian lãng phí cho việc đó.

Mặc dù trong trái tim chứa đầy sự tuyệt vọng, Enri có một lý do để không từ bỏ. Đó là cảm giác ấm áp bên cạnh ngực——em gái của mình.

Ít nhất là em gái mình phải sống.

Chỉ mỗi suy nghĩ đã đủ khiến Enri không muốn lựa chọn từ bỏ.

Tuy nhiên, ngay trước mặt cô đứng một kị sĩ, đang cười nhạo quyết tâm của Enri.

Nâng cao thanh kiếm, chuẩn bị tư thế sẵn sàng để vung thanh kiếm xuống.

Không biết là do cô tập trung quá, hay là cái chết sắp xảy ra với mình, Enri cảm thấy thời gian trôi thật chậm khi cô nghĩ cách để cứu em gái.

Nhưng cô không thể nghĩ ra một giải pháp tốt nào cả. Cách tốt nhất mà cô có thể nghĩ là sử dụng cơ thể của mình như một lá chắn, và trong khi kiếm đâm vào cơ thể của mình, em gái mình có thể sử dụng khoảng thời gian đó để chạy đi, đó sẽ là phương pháp cuối cùng.

Miễn là cô đã đủ sức, cô sẽ ôm chặt lấy đối phương không cho phép hắn ta rời đi đến khi ngọn lửa của sinh mệnh của mình bị tắt đi.

Nếu điều đó xảy ra, sau đó cô ấy sẽ chấp nhận số phận đó.

Enri cảm thấy mình giống như một người “tử vì đạo” và khẽ cười.

Đây có lẽ sẽ là điều duy nhất mà cô có thể làm cho em gái mình. Ý nghĩ này làm cho Enri bật cười.

Cô không chắc chắn cô em gái mình sẽ có thể thoát khỏi địa ngục này không.

Ngay cả khi một mình chạy trốn vào rừng, nó có thể gặp phải binh sĩ tuần tra. Nhưng miễn là có thể giữ lại tính mạng lúc này, thì sẽ có cơ hội chạy trốn. Chỉ cần có cơ hội cho em gái của mình để sống sót, Enri đặt cược cuộc sống của cô——không, đặt cược tất cả những gì cô có.

Mặc dù vậy, đôi mắt sợ hãi và cảm giác đau đớn chuẩn bị xảy ra, cô không thể không nhắm hai mắt lại. Trong thế giới của bóng tối, cô đã chuẩn bị tinh thần cho cái chết cận kề——

Phần 3

Momonga ngồi trên ghế, trước mặt cậu là một chiếc gương. Gương cao khoảng 1 mét và mặt gương không chiếu lên hình ảnh cậu mà là hình ảnh của một cánh đồng. Tấm gương giống như một cái TV đang phát một chương trình về thảo nguyên xanh.

Nhìn vào trong gương có thể thấy hình ảnh cỏ đang đung đưa theo làn gió, chứng minh rằng nó không phải là một hình ảnh tĩnh.

Khi thời gian trôi qua, mặt trời dần mọc lên, xua đi bóng tối đang bao trùm thảo nguyên này. Nét duyên dáng đẹp như tranh vẽ của vùng nông thôn mộc mạc là một sự khác biệt rất lớn so với nỗi tuyệt vọng âm đạm của Hel Heim, nơi Nazarick đã tọa lạc trước đó.

Momonga chỉ vào gương và nhẹ nhàng vẫy tay về phía bên phải. Các hình ảnh trong gương thay đổi một cách nhanh chóng.

«Mirror of remote-viewing» [\[Kính viễn vọng\]](http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-3). (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-3)

Vật phẩm này có thể hiển thị vị trí của người chơi nên đối với những kẻ chuyên giết người chơi khác (PK) hay người chuyên giết PK (PKK) rất hữu dụng. Tuy nhiên, nếu các người chơi chỉ cần sử dụng một số phép thuật cấp thấp chống lại thuật tìm kiếm, họ có thể dễ dàng giấu ngoài tầm nhìn. Không chỉ vậy, bạn có thể bị tấn công trong khi sử dụng nó, vì vậy chiếc gương thực sự là một item rất cân bằng.

Nhưng nhờ thế, người ta có thể dễ dàng nhìn thấy khung cảnh bên ngoài và với tình hình hiện nay thì đây là một công cụ rất hữu ích.

Chiêm ngưỡng những cánh đồng cỏ như xem một bộ phim, cảnh quan trong gương được thay đổi liên tục.

“Mình có thể thay đổi hình ảnh bằng cách vẫy tay, như vậy chắc có thể xem nó ở các góc độ khác nhau.”

Momonga vẽ một vòng tròn trong không khí, góc nhìn liên thay đổi. Mặc dù cậu cứ mãi thay đổi cách nhìn trong gương bằng cử chỉ tay, hy vọng tìm được ai đó nhưng cậu đã không thể tìm thấy bất kỳ dấu hiệu nào của sinh vật thông minh cả——đặc biệt là con người.

Cậu tiếp tục làm công việc đơn điệu này, nhưng điều duy nhất hiện trên gương sau mỗi lần đổi chỉ là thảo nguyên. Sau khi xem rất lâu, cậu cảm thấy buồn chán, và do đó chỉ còn biết nhìn những người khác trong phòng.

“Có chuyện gì sao, Momonga-sama? Nếu ngài có yêu cầu bất cứ điều gì xin vui lòng giao phó cho thần.”

“Không, không có gì đâu, Sebastian.”

Trong phòng có rất nhiều người người, Sebastian nở một nụ cười, nhưng những lời trước đó của ông lại mang một hàm ý khác. Mặc dù Sebastian phục tùng tuyệt đối, thực tế là Momonga đã không mang theo đoàn hộ vệ nên Sebastian cảm thấy một chút không hài lòng về việc này.

Sau khi trở về từ mặt đất, Sebastian liền thuyết giảng cậu một bài.

“Ông ấy cũng có lý.....”

Momonga nghĩ trong lòng.

Khi ở cùng Sebastian, cậu nhớ về thành viên guild trước đây của mình, Touch Me-san. Anh ấy chính là người đã thiết kế Sebastian.

Nhưng anh ấy có cần phải thiết kế Sebastian giống như mình vậy không, thậm chí sự giận dữ trông cũng rất đáng sợ.

Sau khi âm thầm phàn nàn, Momonga một lần nữa nhìn vào gương.

Momonga nghĩ tới việc giảng dạy các kỹ thuật thao tác gương dạy cho Demiurge. Đây là những gì cậu nói với Demiurge lúc trước, về một ý tưởng để cải thiện mạng lưới an ninh.

Mặc dù chuyện này sẽ nhẹ nhàng hơn khi giao trách nhiệm cho thuộc hạ, Momonga vẫn cảm thấy cậu nên tự làm. Trên thực tế, cậu có động cơ khác, đó là cậu muốn thuộc hạ của mình xem thấy cậu làm việc chăm chỉ và ngưỡng mộ cậu. Vì vậy, cậu chắc chắn không thể bỏ dở giữa chừng chỉ vì sự nhàm chán này. Và tại cậu không điều chỉnh một góc độ cao hơn để nhìn... nếu có một cuốn sách hướng dẫn thì tốt rồi

——Với vẻ mặt khô sở, Momonga tiếp tục các công việc nhằm chán thử nghiệm với chiếc gương.

Chẳng biết đã trôi qua bao lâu.

Nó có thể là một khoảng thời gian ngắn, nhưng nếu không đem lại kết quả nào, người ta có thể cảm thấy rằng thời gian bị lãng phí.

Momonga vẫy tay một cách ngẫu nhiên, đột nhiên cảnh tượng trở nên lớn hơn.

“Oh!”

Bất ngờ, niềm vui, niềm tự hào, mang theo những cảm xúc này Momonga kêu lên. Sau một thời gian dài làm động tác tay ngẫu nhiên, cuối cùng là hình ảnh thay đổi theo ý muốn của mình. Giống như một nhóm lập trình đã vừa hoàn thành việc làm tăng ca, Momonga vui mừng.

Như đáp lại phản ứng của Momonga, có tiếng vỗ tay vang lên. Âm thanh đó rõ ràng đến từ Sebastian.

“Xin chúc mừng ngài, Momonga-sama. Thần quả thật rất ngưỡng mộ Ngài!”

Sau khi trải qua nhiều lần thử nghiệm và mắc lỗi trong đó, cuối cùng nhận được một kết quả tốt, cũng không nhất thiết phải khen ngợi như vậy. Momonga suy nghĩ vậy, nhưng sau khi nhìn thấy vẻ mặt của Sebastian, cậu liền chấp nhận lời khen ngợi.

“Cảm ơn người, Sebastian, nhưng để người ở cùng ta như thế này, ta thật lòng xin lỗi.”

“Ngài nói gì vậy, để được ở bên cạnh Momonga-sama, chấp hành mệnh lệnh của Ngài, đó chính ý nghĩa sự tồn tại của một quản gia. Ngài không cần phải xin lỗi ... Nhưng, Ngài đã dành rất nhiều thời gian để làm điều này. Momonga-sama muốn nghỉ ngơi một chút không?”

“Không, không cần thiết. Đối với một Undead như ta, sẽ không có bất kỳ cảm giác mệt mỏi nào đâu. Tuy nhiên nếu người thấy mệt mỏi, tốt hơn hết là người nên đi nghỉ ngơi.”

“Cảm ơn vì sự chu đáo của Ngài, nhưng làm gì có việc đại nhân làm việc còn thuộc hạ đi nghỉ ngơi. Với sự giúp đỡ của item, thần cũng sẽ không bao giờ cảm thấy việc cơ thể mệt mỏi, vậy nên hãy cho phép thần ở lại bên cạnh người cho đến khi công việc kết thúc.”

Từ chuyện đó, Momonga nhận thấy một điều. Đó là tất cả mọi người ngẫu nhiên sử dụng các thuật ngữ chuyên dụng về game. Chẳng hạn như kỹ năng đặc biệt(Special Skill), class, item, level, sát thương, trạng thái tiêu cực, v.v ... Họ nghiêm túc dùng các thuật ngữ game này. Có lẽ sẽ dễ dàng hơn khi ra các mệnh lệnh.

Sau khi Momonga phê duyệt của yêu cầu Sebastian, cậu tiếp tục thử nghiệm các phương pháp điều khiển gương. Cuối cùng tìm ra một cách để điều chỉnh chiều cao của khung hình.

Nở một nụ cười hài lòng, Momonga bắt đầu tìm kiếm những nơi có người sinh sống.

Rốt cuộc hình ảnh của một ngôi làng xuất hiện trên chiếc gương.

Ngôi làng cách lãng mộ Nazarick khoảng 10 km, cạnh nó là một khu rừng, được bao quanh bởi những cánh đồng lúa mì. Nhìn kĩ lại thì ngôi làng cũng không phát triển mạnh cho lắm.

Momonga mở rộng hình ảnh và nhìn khắp làng, và cảm thấy như một cái gì đó rất lạ đang xảy ra.

“.... Họ đang tổ chức một lễ hội à?”

Vào sáng sớm, mọi người chạy ào ào ra khỏi ngôi nhà của mình, làm cho cậu cảm thấy tất cả mọi thứ đang trong tình trạng rất hỗn loạn.

“Không, đây không phải là một lễ hội.”

Sebastian đứng bên cạnh cậu, nhìn vào gương với đôi mắt sắc bén của mình, đưa ra một câu trả lời đanh thép.

Giọng của Sebastian mang theo cảm xúc ghê tởm, sau khi mở rộng các hình ảnh, Momonga cũng cau mày.

Những kỵ sĩ trang bị đầy đủ áo giáp đang vung thanh kiếm chém vào người dân trong ngôi làng.

Đây là một vụ thảm sát.

Cứ mỗi phát chém là một người dân làng nằm xuống. Những người dân dường như không có bất kỳ sự phòng vệ nào, họ chỉ có thể tuyệt vọng chạy trốn. Các kỵ sĩ tiếp tục giết dân làng đang bỏ chạy. Trong các ruộng, có thể nhìn thấy những con ngựa đang ăn lúa mì, chắc là ngựa của các kỵ sĩ.

“Chậc!”

Momonga bật ra âm thanh, và muốn ngay lập tức thay đổi hình ảnh. Ngôi làng này không có bất kì giá trị nào cả.

Cậu đã cố gắng để tìm ra một vài lí do để cứu ngôi làng, nếu có thể tìm thông tin hữu ích ở đây có lẽ cậu sẽ ra tay cứu họ, nhưng khi nhìn vào tình cảnh này thì cậu lại thấy chẳng có lý do nào cả để cứu ngôi làng.

Không có nguyên do nào cho cậu để cứu họ.

Sau khi đưa quyết định lạnh lùng như vậy, Momonga bắt đầu nghi ngờ những suy nghĩ của bản thân. Đang có một vụ thảm sát ngay trước mắt nhưng tất cả cậu có thể nghĩ tới là những gì có ích nhất cho Nazarick. Trái tim cậu dường như đã mất đi lòng thương xót, tức giận hay lo lắng, thứ cảm xúc của một con người cần phải có.

Tựa như xem một chương trình truyền hình về động vật và côn trùng, cá lớn nuốt cá bé.

Có thể là sau khi trở thành Undead, cậu đã không còn tự coi mình như một con người?

Không, làm sao mà có thể được.

Momonga gồng người cố gắng tìm lý do để biện minh cho suy nghĩ của riêng mình.

Nhưng cậu không phải là một sứ giả chính nghĩa.

Mặc dù cậu là lv 100, giống như những điều cậu nói với Mare trước đó, những người bình thường ở thế giới này cũng có thể là lv 100. Vì vậy, người ta không thể dễ dàng đi vào một thế giới không biết tí thông tin gì về nó. Các kỵ sĩ có thể có lý do để biện hộ cho hành động của họ. Nó có thể là thanh tẩy những người đang mang những căn bệnh truyền nhiễm, tội phạm hay chỉ là biểu dương sức mạnh, nhiều lý do khác nhau hiện lên trong đầu của Momonga. Không chỉ vậy, khi đánh bại các kỵ sĩ thì sẽ quốc gia của họ sẽ coi mình là kẻ thù.

Momonga giờ bàn tay xương xẩu của mình lên——xoa hộp sọ của mình và suy nghĩ. Sau khi biến thành Undead thì cậu đã miễn dịch với hiệu ứng tinh thần, cậu thực sự không có cảm giác nào khi nhìn vào một cảnh như này ư? Chắc chắn là không.

Vẫy tay một lần nữa, chiếc gương hiện lên hình ảnh một góc của ngôi làng.

Những gì xuất hiện là cảnh của hai tên kỵ sĩ muốn kết liễu mạng sống của một người đàn ông đang cố gắng vùng vẫy. Bàn tay của người đó bị buộc chặt và không thể nhúc nhích. Ngay trước mắt của Momonga, người đàn ông liền bị thanh kiếm đâm thủng người. Kiếm xuyên qua cơ thể, đó là một đòn chí tử. Tuy nhiên không dừng lại ở đó. Một, hai, ba lần - như thể đang trút sự tức giận của mình, tên kỵ sĩ đâm liên tục vào người đàn ông đó.

Cuối cùng, hắc đá bay người kia, máu tươi bắn bắn lên cơ thể hắc.

——Người đàn ông như đang nhìn trừng trừng vào Momonga. Có lẽ đây chỉ là trí tưởng tượng của cậu.

Điều này là chắc chắn chỉ là một sự trùng hợp ngẫu nhiên.

Nếu không có các phép thuật chống lại phép thuật tìm kiếm thì không thể phát hiện ra chiếc gương.

Máu chảy ra từ miệng của người dân, mở mồm cố gắng để nói. Mắt của người đó mờ đi, đồng tử giãn ra, không biết nhìn về nơi nào, rõ ràng là ông ta sắp chết, nhưng vẫn cố mở miệng ra và nói một câu:

——Xin hãy cứu con gái của tôi——

“Ngài định làm gì đây?”

Sebastian dường như chờ đúng thời cơ, và lặng lẽ hỏi.

Chỉ có một đáp án. Momonga bình tĩnh trả lời:

“Không làm gì cả. Không có lý do, bất kì giá trị hay lợi ích để giải cứu họ cả.”

“——Vâng. Thưa ngài.”

Momonga bình tĩnh nhìn Sebastian đang đứng bên cạnh, cậu có thể nhìn thấy bóng dáng của người bạn trong guild cũ của mình.

“Điều này ... Touch Me-san ...”

Tại lúc này, Momonga đột nhiên nhớ tới một câu.

——Nếu gặp chuyện bất bình thì rút kiếm cứu người.

Khi Momonga mới bắt đầu chơi Yggdrasil, săn lùng á nhân và dị hình tộc là một việc rất phổ biến, và là một Undead thì Momonga cũng liệt vào đối tượng bị truy nã. Trên bờ vực của bỏ game Yggdrasil, lời nói của một người đã cứu cậu.

Nếu không có những lời đó, Momonga đã không ở đây.

Momonga khẽ thở dài, rồi gượng một nụ cười bất lực. Sau khi nhớ lại ký ức này, cậu đã phải đi cứu những người đó.

“Đàn ông phải biết cách thể hiện lòng biết ơn ... Dù sớm hay muộn ta cũng phải xác nhận khả năng của mình trong thế giới này.”

Sau khi nói xong câu đó, Momonga mở rộng hình ảnh của ngôi làng cho đến khi có thể nhìn thấy toàn cảnh. Mục đích của cậu là để tìm thấy những người dân làng còn sống.

“Sebastian, nâng mức báo động của Nazarick lên mức cao nhất. Ta sẽ đi trước, thông báo Albedo rằng cô ấy nên trang bị đầy đủ vũ trang. Tuy nhiên, không được mang theo Hell’s Abyss[Vực Thẳm Địa Ngục] (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-6). Sau đó đi chuẩn bị một số quân tiếp viện cho ta. Chúng ta phải chuẩn bị cho những tình huống bất kì không thể lường trước được, có thể ngay cả ta cũng không thể trốn thoát, vậy nên hãy chuẩn bị một số người có khả năng tàng hình hoặc ẩn nấp trong trường hợp chúng ta phải đối phó với những kẻ thù trong ngôi làng này.”

“Thần tuân lệnh. Nhưng bảo vệ Momonga-sama là nhiệm vụ đã được trao cho thần.”

“Ai đã ra lệnh vậy cho ngươi... Những kỵ sĩ đó đang cướp phá ngôi làng, có thể có khả năng chúng sẽ xâm lăng Nazarick gần đó. Vì vậy, ngươi phải ở lại.”

Khung cảnh thay đổi, hình ảnh của một cô gái trẻ đã đâm vào đầu một tên kỵ sĩ hiện ra trước mắt cậu. Cô gái đó đang dắt theo một cô gái khác, chắc là em gái của cô, và họ đang cố gắng chạy trốn. Momonga nhanh chóng mở hòm item, và lấy ra quyền trượng Ainz Ooal Gown.

Cô gái cố gắng chạy nhưng lưng của cô đã bị thương. Thời gian tương đối gấp, Momonga niệm nhanh ma pháp:

«Gate» [[Cổng Dịch Chuyển](http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-7) (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-7)]

Không giới hạn khoảng cách, tỉ lệ dịch chuyển thất bại là 0%.

Trong suốt thời gian Momonga chơi Yggdrasil, có lẽ đây là sự dịch chuyển chính xác nhất.

Cảnh tượng trước mắt cậu thay đổi.

Nhìn thấy ma pháp dịch chuyển tức thời không bị cản trở, Momonga thở phào nhẹ nhõm. Không cứu được người mà còn bị tóm thì đúng là đen đủi không ngờ.

Quang cảnh trước mắt của cậu giống như những hình ảnh vừa nhìn thấy hồi nãy.

Trước mắt là hai cô gái đang co rúm trong nỗi sợ hãi.

Nhìn vào em gái, cậu nhìn thấy một mái tóc màu hạt dẻ tóc, bện thành bím. Làn da khỏe mạnh của cô ấy do tiếp xúc liên tục với ánh nắng mặt trời, bây giờ không còn tí giọt máu nào do sợ hãi, đôi mắt đen của cô tràn đầy nước mắt.

Đứa em gái bị vùi mặt mình vào eo chị gái mình và run lên vì sợ hãi. Với ánh mắt lạnh lùng, Momonga nhìn chăm chăm vào người kỵ sĩ ở phía trước mặt hai cô gái.

Không biết có phải là do sự xuất hiện đột ngột của Momonga, gã kỵ sĩ mãi miết nhìn Momonga, quên đi việc đang định vung thanh kiếm.

Từ nhỏ, Momonga đã có một cuộc sống yên bình không có tí bạo lực nào. Còn thế giới hiện tại mà cậu đang ở, cậu chắc chắn rằng nó không phải là thế giới ảo, mà là một thế giới thực. Mặc dù vậy, nhìn vào đôi mắt của người kỵ sĩ đang cầm kiếm trước mặt, lòng cậu không gọn một li sợ hãi.

Cùng với đó, cậu đưa ra một đánh giá bình tĩnh.

Momonga giờ tay và kích hoạt pháp thuật của mình:

«Grasp Heart» [[Năm giữ trái tim](http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-8)] (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-8).

Ma thuật này sẽ nghiền nát trái tim của đối phương, trong số mười cấp độ của phép thuật, ma thuật này được xếp ở cấp độ thứ chín của ma thuật Necromancer. Momonaga am hiểu rất nhiều pháp thuật Necromancer, có rất nhiều loại phép làm chết người ngay lập tức, phép này là một trong số đó.

Lý do tại sao cậu lại chọn phép thuật này là bởi vì ngay cả khi đối phương có khả năng chống lại các pháp thuật, tác dụng phụ của nó vẫn sẽ làm cho hắn ta cảm thấy choáng váng.

Nếu bị đánh trả, cậu sẽ mang hai cô gái và nhảy ngay vào Cổng Dịch Chuyển đang mở. Trong một tình huống mà cậu vẫn chưa tìm ra các thông tin về đối thủ của mình, sẽ tốt hơn là dự định sẵn một kế hoạch có thể dễ dàng tiến và lùi.

Chỉ là cậu không thể thực hiện kế hoạch đó.

Sau cái cảm giác nghiền một cái gì đó mềm mại, gã kỵ sĩ đi chệnh choáng và ngã xuống.

Momonga lạnh lùng nhìn kẻ đã nằm sóng xoài.

Trong lòng cậu dù sớm có chuẩn bị ... nhưng sau khi giết chết một người cậu lại chẳng cảm thấy gì cả.

Trái tim cậu không cảm thấy cảm giác tội lỗi, nỗi sợ hãi hay hoang mang gì cả, yên tĩnh như bề mặt phẳng lặng của một hồ nước. Tại sao lại thế?

“Vậy là có vẻ như ... Không chỉ cơ thể, mà cả nội tâm của mình cũng không còn thuộc về một con người nữa rồi ...”

Momonga tiến về phía trước.

Trong khi bước qua hai cô gái, có thể là nỗi sợ hãi do cách mà tên kỵ sĩ bị giết chết hay nghi ngờ sự xuất hiện của Momonga, Enri bật ra một tiếng nho nhỏ.

Momonga rõ ràng đến để cứu cô. Mặc dù vậy, cách mà cô gái đã phản ứng đối với cậu rất kỳ lạ, chính xác cô đang suy nghĩ những gì trong đầu vậy?

Mặc dù hoài nghi, nhưng ngay bây giờ Momonga đã không có nhiều thời gian. Xác nhận rằng các cô gái có một vết thương đang chảy máu trên lưng, Momonga đứng che ở phía trước của họ và nhìn vào một kỵ sĩ khác đang chạy từ ngôi nhà gần đó.

Hắn nhìn thấy Momonga, sợ hãi lùi lại một bước.

“... Người dám đuổi theo một cô gái, vậy mà lại không có can đảm để đứng lên chống lại kẻ thù?”

Momonga đối mặt với tên hiệp sĩ bị nỗi sợ hãi xâm chiếm, và cậu bắt đầu lựa chọn pháp thuật định sử dụng.

Vừa nãy, Momonga đã dùng một phép thuật cấp cao «Grasp Heart». Đây là một trong những phép thuật mà cậu thành thạo. Bởi vì Momonga là một chuyên gia chuyên về 1 hit chết luôn, và class Undead Overlord của mình, tác động của «Grasp Heart» đã được buff lên rất nhiều. Tuy nhiên, với pháp thuật đó, cậu không thể đo lường sức mạnh thực sự của các kỵ sĩ.

Vì vậy để nên sử dụng pháp thuật khác đối với tên này, khiến hắn không thể bị giết ngay lập tức. Bằng cách đó, cậu có thể đánh giá sức mạnh của thế giới này và sức mạnh của mình.

“——Vì đã mất thời gian đến nơi đây thì nên tìm một đối tượng để thử nghiệm sức mạnh của ta ở thế giới này. Người sẽ là vật thí nghiệm.”

Mặc dù phép thuộc nhóm Necromancer của Momonga đã được tăng cường, sức mạnh của phép thuật cơ bản của cậu lại không cao cho lắm. Ngoài ra, áo giáp kim loại thường rất yếu khi chống lại ma pháp hệ lôi, vì vậy trong Yggdrasil, hầu hết mọi người sẽ thêm khả năng chống điện trên giáp của họ. Do đó, Momonga quyết định sử dụng một câu thần chú hệ lôi đối với tên kỵ sĩ này để tính toán sát thương gây ra.

Mục đích của việc này không phải tiêu diệt kẻ thù nên cậu không sử dụng bất kỳ hiệu ứng tăng cường đặc biệt nào.

“ «Dragon Lightning» ”[Chớp rồng] (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-9)

Tia sét màu trắng trông giống như một con rồng phát ra từ bàn tay và vai của Momonga. Tia chớp trắng lóa mắt và bay về phía tên kỵ sĩ mà Momonga chỉ vào.

Không thể né được, không có cách nào phòng ngự.

Con rồng sét chạm vào cơ thể của các hiệp sĩ, tạo ánh sáng trắng văng tứ tóe rực rỡ, như một mớ hỗn loạn nhưng trông thật đẹp.

Chùm sáng chói mắt nhạt đi và giống như một con búp bê bị hỏng, gã kỵ sĩ ngã xuống đất. Cơ thể bên trong lớp bọc thép bị đốt cháy, bốc ra một mùi hôi thối.

Vốn muốn đuổi theo các hiệp sĩ, Momonga há hốc mồm bởi sự yếu ớt của các kỵ sĩ.

“Thật yếu ớt..... Có mỗi vậy mà đã chết rồi.”

Đối với Momonga, một pháp thuật cấp năm «Dragon Lightning» là rất yếu. Trong khi cậu chiến đấu chống lại những người chơi lv 100, Momonga sẽ chỉ sử dụng các pháp thuật cấp tám hoặc cao hơn. Phép cấp năm sẽ gần như không bao giờ được sử dụng.

Biết được các kỵ sĩ rất yếu, một pháp thuật cấp năm đủ để tiêu diệt những tên đó, sự căng thẳng trong Momonga tiêu tan ngay lập tức. Tất nhiên, hai tên kỵ sĩ này có thể là những kẻ yếu nhất, nhưng ngay cả như vậy, cậu bắt đầu bình tĩnh lại. Tuy nhiên, kế hoạch của cậu là sử dụng ma pháp dịch chuyển để rút lui vẫn không thay đổi.

Các kỵ sĩ được coi là các chuyên gia trong việc cận chiến. Trong Yggdrasil, một đòn vào cổ có thể gây ra một nhát trí mạng làm tăng lên mức damage, nhưng ngay bây giờ, trong thế giới thực này những đòn như thế có thể gây tử vong.

Momonga tiếp tục đề cao cảnh giác. Chết vì một sai lầm bất cẩn là quá ngu ngốc. Ngay bây giờ cậu phải tiếp tục làm thử nghiệm để phát hiện ra những thế mạnh riêng của mình.

Momonga kích hoạt Special Skill của mình.

—— « Create Medium Undead Death Knight » —— [\[Tạo Undead Cấp Trung Tử Vong Kỵ Sĩ\]](#)
(http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-10)

Đây là một trong những khả năng đặc biệt của Momonga, việc tạo ra các quái vật bất tử. Death Knight là một trong những sinh vật ưa thích của Momonga vì nó có tác dụng như một lá chắn.

Lv 35, sức mạnh của nó chỉ tương đương với một con quái vật cấp độ 25, nhưng sức phòng thủ của nó là rất tốt, có thể sánh ngang với một con quái cấp 40. Đối với Momonga, một con quái vật như thế này rất hữu ích.

Tuy nhiên, các Death Knight có hai Special Skill rất quan trọng.

Một là khả năng thu hút các đòn tấn công của kẻ thù. Kỹ năng còn lại thì chỉ có thể sử dụng một lần, nhưng nó chịu đựng được các đoàn loại one-hit-KO và còn lại 1 HP. Chính vì hai kỹ năng đặc biệt này, Momonga rất thích lấy Death Knight làm lá chắn.

Lần này cũng vậy, cậu đã tạo ra nó để làm khiên của mình.

Trong Yggdrasil, khi sử dụng khả năng đặc biệt tạo ra những quái vật Undead thì những quái được triệu hồi sẽ từ không trung hiện ra và xuất hiện bên cạnh kẻ làm phép triệu hồi. Tuy nhiên, đối với thế giới này hình như là khác.

Sương mù màu đen xuất hiện trong không trung, bay về phía xác tên kỵ sĩ có trái tim đã bị nghiền nát và bao phủ hân.

Sương dần dần mở rộng và——đi vào cơ thể của tên kỵ sĩ đó. Sau đây, giống như một con zombie, tên kỵ sĩ từ từ đứng lên.

“Yiii!”

Mặc dù hai cô gái cùng hét lên nhưng Momonga không để ý tới. Bởi vì cậu cũng rất ngạc nhiên khi nhìn thấy việc đang xảy ra trước mắt mình.

Di chuyển cùng những tiếng gầm gừ, chất lỏng màu đen theo khe hở của mũ giáp chảy ra ngoài, chắc chảy ra từ miệng của tên kỵ sĩ.

Chất lỏng màu đen chảy ra không ngừng, bọc toàn bộ cơ thể. Nó trông giống như một loại chất nhờn. Sau khi được bao phủ hoàn toàn bởi các chất nhớt lỏng, nó bắt đầu biến đổi thành hình dạng con người.

Sau một vài giây, dịch màu đen rút đi và những gì đứng trước mắt của cậu chắc chắn là một Death Knight.

Cao khoảng 230 cm, cơ thể của nó lớn hơn và không còn trông giống một con người, gọi nó là một con quái thú thì đúng hơn.

Tay trái của Kỵ sĩ đang cầm một tower shield[[loại khiên lớn hình chữ nhật](#)] (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-11) che ba phần tư của cơ thể của nó và bàn tay phải của nó cầm một thanh Flamberge[[một loại kiếm có lưỡi uốn hình sóng](#)] (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-12). Thanh kiếm dài khoảng 130 cm. Thông thường người ta cần cả hai tay để cầm nó, nhưng Death Knight có thể dễ dàng nắm nó chỉ bằng một tay. Thanh kiếm được bao phủ bởi màn sương màu đỏ và đen làm cho người ta cảm thấy sợ hãi, làn sương xung quanh dao động giống như trái tim đang đập vậy.

Cơ thể khổng lồ của nó mặc một chiến giáp bằng kim loại màu đen với dòng chữ bằng máu đỏ khắc trên đó. Áo giáp có gai nhọn ở khắp mọi nơi và trông giống như hiện thân của cuồng bạo.

Hai sừng quỷ nổi lên từ mũ trụ, và khuôn mặt lo ló bên dưới ở bên dưới. Trông thật kinh tởm, bản mặt bị mục nát và hố mắt trống rỗng giống như tràn đầy lòng hận thù và chết chóc, lập lòe ánh sáng màu đỏ

Với chiếc áo choàng đen rách nát bay trong gió, Death Knight đang chờ đợi lệnh từ Momonga. Aura nó tỏa ra xứng đáng được gọi là Death Knight.

Tương tự như triệu hồi một Primal Fire Elemental hoặc một con Moon Wolf, Momonga tạo mối liên kết tinh thần với quái vật triệu hồi tức là tên kỵ sĩ bị giết bởi «Dragon Lightning» và cậu lệnh cho nó:

“Các kỵ sĩ đang tấn công làng——giết sạch chúng cho ta.”

“OHHHHHHHHAAAAAAHHHHHHHHHHHHH!”

Nó gầm nên một tiếng đinh tai.

Ai nghe thấy tiếng gào rú khát máu cũng cảm thấy nổi da gà, và thậm chí cả không khí cũng bị chấn động.

Death Knight bắt đầu chạy về phía trước không một chút do dự, chuyển động của nó nhanh như chớp, tựa một con chó săn nhìn con mồi của mình. Là một quái vật bất tử với lòng căm thù đối với những người còn sống, Death Knight muốn tiêu diệt kẻ thù.

Nhìn cái bóng khuất dần của Death Knight, Momonga cảm thấy có sự khác biệt rõ rệt giữa thế giới này và Yggdrasil.

Đó sẽ là «Tự Do Hành Động» .

Trong nguyên bản, Death Knight đứng bất động bên cạnh người triệu hồi của họ, chính là Momonga, và chờ đợi một cơ hội để tấn công kẻ thù. Chúng sẽ không nghe bất kì mệnh lệnh nào và tự động tấn công những kẻ đến gần. Sự khác biệt trong việc này là do thiếu thông tin, nó có thể gây ra những sai lầm chết người.

Momonga đột nhiên cảm thấy như cậu đã ra một mệnh lệnh sai lầm, cậu gãi đầu và thở dài.

“Nó đã chạy mất ... Sao nó lại không bảo vệ ta như trước nữa. Dù gì người triệu hồi nó là ta cơ mà ...”

Momonga nhận ra sai lầm của bản thân.

Trong khi Momonga vẫn có thể tạo ra rất nhiều Death Knight nhưng cậu vẫn không biết gì nhiều về sức mạnh của kẻ thù, đó là lý do tại sao cậu cần phải hạn chế sử dụng phép thuật. Hơn nữa, Momonga chỉ dùng phép khi có hộ vệ, không có bất kỳ ai đỡ đạn khiến cậu cảm thấy như đang khóa thân ở trước mặt kẻ thù.

Vì vậy cậu cần để tạo ra lá chắn khác. Trong thí nghiệm này, cậu quyết định để xem rốt cuộc thì có nhất thiết phải cần có thi thể mới tạo ra được Death Knight không.

Trong khi cậu đang suy nghĩ về nó, một bóng người xuất hiện từ «Gate» đang mở. Đồng thời «Gate» cũng từ từ biến mất không để một chút dấu vết nào cả.

Một người mặc một bộ áo giáp màu đen xuất hiện.

Hình dáng bên ngoài của bộ áo giáp trông giống như một con quỷ. Được phủ bằng gai và ôm trọn toàn thân, không để lộ tí da thịt nào. Đeo một đôi găng tay kim loại với móng vuốt dài, một tay là một loại khiên hình con diều màu đen, tay kia thì cầm một cái Bardiche phát ra một ánh sáng màu xanh lá cây. Mặc một chiếc áo choàng màu đỏ máu phất phơ trong gió, kết hợp với chiếc áo đỏ mặc bên trong.

“Phải mất một thời gian để chuẩn bị, thần xin lỗi vì làm cho Ngài phải chờ đợi.”

Giọng nói du dương Albedo đến từ dưới mũ giáp.

Albedo được thiết kế theo kiểu Dark Knight [[Hắc Ám Kỵ Sĩ](http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-15)] (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-15) thiên về phòng ngự. Vì vậy, trong ba NPC lv100 trong Nazarick là Sebastian, Cocytus và Albedo, Albedo có sức phòng thủ cao nhất.

Có thể nói rằng cô ấy là hàng phòng ngự mạnh nhất của Nazarick.

“Không có vấn đề, người tới thật đúng lúc.”

“Cảm tạ Ngài đã không trách phạt thần. Như vậy ... Ngài muốn xử lý những sinh vật thấp kém này như thế nào đây? Nếu Momonga-sama không muốn bắn tay, xin hãy để lại nhiệm vụ này cho thần.”

“.... Sebastian đã nói gì với người?”

Albedo không trả lời.

“Thì ra là người đã không lắng nghe hần nói .... Ta muốn cứu ngôi làng này. Kẻ thù chính là tên kỵ sĩ mặc bộ giáp đang nằm trên mặt đất đó.”

Thấy Albedo gật đầu tỏ ra đã hiểu, Momonga cất ánh mắt đi.

“Giờ thì...”

Hai cô gái rung mình từ cái nhìn của Momonga, không ngừng lùi lại, dồn hết sức che giấu thân thể. Họ cứ run rẩy, không rõ là do nhìn thấy Death Knight hay nghe thấy những tiếng gầm rú và lời tuyên bố của Albedo.

Cũng có thể tất cả những điều trên.

Momonga tin rằng đây là hành động biểu hiện thiện ý, đưa tay ra để chữa lành vết thương cho người chị gái, nhưng các cô gái đều hiểu lầm ý định của cậu.

Chỗ kín của người chị ướt nhẹp, em gái cũng không thể kiểm soát bản thân.

“ ....”

Mùi của amoniac bắt đầu lan rộng khắp nơi, làm Momonga cảm thấy mệt lử. Mặc dù cậu không biết phải làm gì, nhờ Albedo giúp đỡ cũng chẳng có ích gì, vì vậy Momonga quyết định tiếp tục biểu hiện ra thiện ý của mình:

“....Hình như ngươi đang bị thương.”

Là một người đã lăn lộn khá giỏi trong xã hội, Momonga đã sớm đem kỹ năng “đánh trống lảng” lên một trình độ khá cao.

Momonga giả vờ không thấy gì và đã mở Item Box và lấy ra một cái túi. Mặc dù chiếc túi này được gọi là Infinite Backpack[Ba lô không đáy] (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-16) nhưng nó chỉ có thể chứa tối đa là 500 kg.

Bởi vì các item trong túi này có thể được đưa vào bảng điều khiển như các phím tắt, người chơi trong Yggdrasil luôn đặt các item mà họ cần sử dụng một cách nhanh chóng trong túi này.

Lục lọi túi, cuối cùng cậu đã tìm thấy một chai xi-rô màu đỏ.

«Minor Healing Potion» [[bình hồi máu loại nhỏ](http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-17)] (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-17)

Chai thuốc nhỏ này có thể khôi phục 50 HP, nó được sử dụng thường xuyên khi bạn có lv thấp trong Yggdrasil. Tuy nhiên đối với Momonga, đây là một item cực kì vô dụng. Bởi vì thuốc này là mang năng lực chữa thương, cho nên đối với một kẻ bất tử như Momonga nó sẽ giống như một chai thuốc độc. Tuy nhiên, vì không phải tất cả các thành viên guild mình đều là Undead như cậu nên Momonga vẫn còn giữ item này.

“Uống nó đi.”

Momonga đưa xi-rô màu đỏ ra. Khuôn mặt chị gái tái lại:

“Tôi, tôi sẽ uống nó! Nhưng xin ngài hãy tha cho em gái tôi——”

“Onee-chan...!”

Khuôn mặt sắp khóc, em gái cố gắng để ngăn hành động chị của mình, còn người chị thì xin lỗi cô em và đưa tay nhận lọ thuốc. Nhìn vào biểu hiện giữa hai chị em, Momonga chẳng hiểu gì cả.

Ngay từ đầu cậu rõ ràng là cố gắng cứu sống họ, thậm chí còn cho họ một bình hồi máu, tại sao họ phải thể hiện tình cảm chị em trước mặt cậu. Chuyện quái gì đang xảy ra thế này?

Cậu hoàn toàn không lấy được sự tin tưởng từ hai chị em đó. Mặc dù ngay từ đầu cậu đã không định không cứu giúp và mặc xác số phận của họ, nhưng kết quả cậu lại là ân nhân cứu mạng của họ, họ nên khóc lóc và biết ơn, cảm tạ lòng tốt của cậu. Những cảnh như thế này thường xảy ra rất nhiều trong Manga và Anime sao? Nhưng việc đang diễn ra trước mặt cậu và những cảnh đó hoàn toàn khác nhau.

Những gì đang xảy ra? Phải có một ngoại hình đẹp để nhận được đặc quyền đó sao?

Nghi vấn nổi lên trên mặt Momonga, nhưng sau đó là một giọng nói nhẹ nhàng vang lên:

“... Momonga-sama đã có lòng tốt ban tặng thuốc cho người, nhưng nghĩ tới rằng người lại từ chối nhận nó ... Sinh vật hạ đẳng ... Người nên bị giết bởi sự xấu đó.”

Albedo gờ rìu lên, định chém đầu hai người họ.

Sau khi phải đối mặt với nguy hiểm để cứu họ, chỉ để nhận được loại báo đáp kiểu này ... Momonga có thể hiểu được cảm xúc của Albedo, nhưng nếu cô ấy giết chết hai người này thì việc cứu giúp này sẽ không còn ý nghĩa nào nữa.

“Wa-, chờ một chút, không nên manh động. Tình huống này có chút đặc biệt, vũ khí của người xuống.”

“.... Vâng, Momonga-sama.”

Albedo ôn nhu đáp lại, đặt cái rìu xuống.

Tuy nhiên Albedo phát ra sát ý mãnh liệt, đủ để làm cho hai cô gái run lên trong sợ hãi, đồng thời gây Momonga một cảm giác xấu trong dạ dày vốn không tồn tại của mình.

Tóm lại, họ phải nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Nếu họ tiếp tục ở lại đây, không biết những chuyện nào sẽ còn xảy ra nữa.

Một lần nữa Momonga đưa chai thuốc ra:

“Đây là thuốc trị thương, không có độc đâu. Uống nó nhanh lên.”

Momonga nói với một giọng điệu mạnh mẽ và nhẹ nhàng. Đồng thời nó cũng ngụ ý rằng nếu họ không nhanh chóng uống nó, họ sẽ bị giết.

Nghe vậy, người chị nhanh chóng cầm lấy chai thuốc và uống nó. Sau đó, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc:

“Không thể nào ...”

Sờ vào lưng của mình, cô ấy không thể tin điều đang xảy ra, cô thử xoay xoay cơ thể, vuốt ve và vỗ vào phần lưng:

“Không đau nữa phải không?”

“Vâng, Vâng.”

Cô chị gạt đầu ra ý nó không còn đau nữa.

Có vẻ các vết thương trên cơ thể của cô là vết thương nhỏ, sử dụng loại thuốc cấp thấp sẽ chữa lành được nó.

Thấy rằng cậu đã được chấp thuận, Momonga muốn hỏi thêm một câu. Đây là một câu hỏi bắt buộc vì nó có thể có khả năng ảnh hưởng đến các kế hoạch của cậu trong tương lai.

“Người biết pháp thuật không?”

“C-, Có. Đôi khi các Dược Sư đi đến ngôi làng của chúng tôi ... bạn bè của tôi cũng có thể sử dụng phép thuật.”

“... Vì vậy, nếu như thế, vậy thì việc giải thích sẽ dễ dàng hơn. Ta là một Magic Caster.”

Momonga bắt đầu tụng ma thuật:

«Anti-Life Cocoon» [[Kén Chống Sinh Vật](http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-18)] (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-18)

«Wall of Protection from Arrows» [[Bức Tường Chống Tên](http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-19)] (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-19)

Lấy hai chị em làm trung tâm, một cột ánh sáng bảo vệ cao 3 mét bao phủ họ. Câu thần chú thứ hai không thể dùng mắt thường quan sát được, nhưng có thể thấy những dòng chảy của không khí xung quanh họ đang thay đổi. Thông thường chỉ cần sử dụng lại phép thuật cậu dùng lúc này là đủ để chứng minh những điều cậu nói là đúng, nhưng vì không biết có những loại pháp thuật nào trên thế giới này, cho nên nhiều đây là đủ. Nếu đội ngũ của kẻ thù có một pháp sư, thật không may mắn cho các cô gái.

“Ta đã vây quanh ngươi bằng những phép thuật bảo vệ, nó hộ mệnh các ngươi khỏi hầu hết những con quái vật, và đó một loại phép sẽ làm suy yếu những đòn tấn công tầm xa. Tất cả những gì ngươi phải làm là ở yên đây và ngươi sẽ được an toàn——Để thêm an toàn, ta sẽ đưa cho ngươi item này.”

Các chị em đã bị sốc trước các mô tả về sự kỳ diệu của pháp thuật, sau đó Momonga ném cho họ hai cái kèn mài nhẵn làm bằng đồng. Những chiếc kèn đã không bị chặn lại bởi phép thuật, trực tiếp đi qua bức tường bảo vệ và rơi xuống cạnh bên hai chị em.

“Cái đó được gọi là “Kèn Thống Lĩnh Goblin”, ngươi chỉ cần thổi vào kèn và những con quái vật nhỏ——được gọi là Goblin sẽ xuất hiện ở trước mặt của ngươi. Ngươi có thể ra lệnh cho họ để bảo vệ chính mình.”

Trong Yggdrasil, khác với các item tiêu hao, phần lớn item có thể được chuyển đổi thành các data crystal, tùy theo ý muốn có thể thêm cho nó các loại hiệu ứng. Tuy nhiên, có một số vật phẩm không thể được chuyển đổi và cái kèn này là một trong những loại item cấp thấp.

Khi sử dụng chiếc kèn này, Momonga có thể triệu hồi 12 Goblin có chút năng lực, hai con Goblin cung thủ, một con Goblin Ma pháp sư, một con Goblin , hai Goblin kỵ binh cưỡi sói và một con Goblin chỉ huy.

Tuy được gọi là quân đội Goblin, số lượng Goblin nhiều đây thì ít và khá yếu.

Đối Momonga, đây là một item gà và lạ lùng là cậu đã không vứt nó đi. Thế nhưng item vô dụng này lại có ích vào thời điểm hiện tại, Momonga cảm giác mình thực sự thông minh.

Một lợi ích khác của item này là các Goblin được triệu tập, chúng sẽ không bị giới hạn về mặt thời gian triệu hồi chỉ biến mất sau khi bị giết chết. Ít nhất có thể tranh thủ được một khoảng thời gian.

Thực hiện xong mọi việc, Momonga xoay người rời đi, suy nghĩ về tình trạng hiện tại của ngôi làng, Albedo đi sát bên cạnh cậu. Nhưng vừa đi được vài bước, hai âm thanh truyền đến từ phía sau.

“Cảm——C-cảm ơn ngài đã cứu giúp chúng tôi!”

“Cảm ơn ngài!”

Hai câu nói này làm Momonga dừng lại, cậu quay lại và nhìn vào hai cô gái đang rung rung nước mắt, nói cảm ơn cậu. Monoga trả lời ngắn gọn:

“... Không có gì cả.”

“Còn, còn một điều nữa, mặc dù nó có thể là ích kỷ của riêng tôi, nhưng chúng tôi chỉ có thể dựa vào những người như ngài. Xin hãy, xin hãy cứu giúp cha mẹ của chúng tôi!”

“Được rồi. Nếu họ còn sống, ta sẽ cứu họ.”

Nghe câu trả lời của Momonga, cô chị trợn tròn hai mắt, lộ vẻ hoài nghi. Cô nhanh chóng tỉnh lại và cúi đầu cảm ơn:

“Cảm-, Cảm ơn ngài! Cảm ơn ngài, thực sự cảm ơn ngài rất nhiều! Ngoài ra, tôi có thể hỏi ngài ...”

Cô gái ngập ngừng hỏi:

“Tên của ngài là gì ...?”

Momonga suýt buột miệng nói ra tên thật của mình, nhưng cuối cùng, cậu không nói ra điều đó.

Momonga chỉ là cái tên trong quá khứ của người đứng đầu của Guild Ainz Ooal Gown. Như vậy tên mình là gì bây giờ? Mình là người cuối cùng còn tồn tại trong Lăng Mộ Ngầm Vĩ Đại Nazarick ...

——Ah. Đúng rồi.

“... Hãy nhớ tên của ta. Tên ta là——Ainz Ooal Gown.”

Phần 4

“OHHHHHHHAAAAAAAAAAHHHHHHHHH!”

Tiếng rít gào lay động không khí xung quanh dữ dội.

Đây chính là tín hiệu bắt đầu của cuộc thảm sát khác.

——Những kẻ đi săn sẽ trở thành con mồi.

Trong cuộc đời của mình, Londes Di Gelanpo chỉ lỡ mồm xúc phạm Chúa có vài lần. Nhưng chỉ trong vài phút trước, hắn đã chửi Chúa vài chục lần, hơn tất cả những lần trước đây cộng lại.

Nếu Chúa thực sự tồn tại, Chúa đã hiện thân và đánh bại con quái vật này. Tại sao Chúa lại không làm gì khi Londes là một tín đồ tận tụy?

Bởi vì Chúa không tồn tại.

Trong những năm qua, hắn luôn luôn khinh thường những kẻ ngớ ngẩn – những kẻ không tin vào Chúa - nếu thực sự người không tin vào Chúa, thì làm sao những vị Linh Mục có thể dùng được pháp thuật——nhưng bây giờ hóa ra hắn ta mới là người ngu ngốc.

Trước mặt hắn, một con quái vật——tạm thời được gọi là Death Knight——từng bước tới gần.

Theo phản xạ tự nhiên, hắn lui về phía sau hai bước để kéo dài khoảng cách giữa hai bên.

Áo giáp trên người hắn va đập vào nhau liên miên tạo thành những âm thanh chói tai và thanh kiếm nắm trong tay cũng run rẩy không ngớt. Death Knight bị bao quanh bởi một nhóm 18 người kỵ sĩ, nhưng tất cả họ cũng đang trong tình trạng giống như Londes vậy.

Mặc dù sợ hãi, nhưng không ai trong số họ cố gắng chạy trốn. Đây không phải là sự dũng cảm mà vì tất cả họ đã quá kinh hãi. Chứng minh cho điều đó chính là tiếng răng đập va vào nhau. Nếu có thể chạy trốn thì họ đã làm rồi.

——Đây là bởi họ biết rằng họ không thể trốn thoát.

Londes đảo mắt, tìm kiếm sự giúp đỡ.

Chỗ này chính là quảng trường trung tâm của ngôi làng. 60 người đang tụ tập ở đây, là những dân làng bị Londes bắt được. Londes nhìn thấy biểu hiện sợ hãi của họ sau khi nhìn vào bọn hắn. Đa số những đứa trẻ trốn đằng sau một bụi gỗ cao. Số còn lại thì cầm những chiếc gậy cố gắng bảo vệ cha mẹ của chúng, những đứa trẻ này cố gắng vào tư thế sẵn sàng chiến đấu nhưng chỉ việc cầm chắc cây gậy đã lấy đi tất cả sức lực của chúng.

Khi Londes tấn công ngôi làng này, dân làng chạy đến quảng trường trung tâm từ tất cả các hướng. Sau khi lục soát các ngôi nhà, để ngăn chặn những người trốn trong các tầng hầm bí mật, họ chuẩn bị nung chảy kim loại và đổ xuống lòng đất.

4 kỵ sĩ cưỡi ngựa, mỗi người trang bị một cây cung, được giao nhiệm vụ canh gác xung quanh ngôi làng. Họ sẽ bắn bất cứ ai cố tìm cách trốn thoát. Phương pháp này đã được sử dụng nhiều lần và đã được chứng minh nó khá hữu dụng.

Tuy việc giết hại sẽ tốn một thời gian, nhưng cũng coi như khá thuận lợi khi dồn những người dân làng sống sót trong một nơi, sau đó họ sẽ cho một vài người trong số họ chạy trốn.

Đó là theo kế hoạch, nhưng——

Londes vẫn còn nhớ thời điểm đó.

Một người bạn của hắn là Ilian, người chịu trách nhiệm cho việc dọn dẹp, đang đứng đằng sau những người dân làng, đột nhiên bị ném bay vào trong không trung.

Do điều đó rất khó tin nên không ai nhận ra điều gì đã xảy ra cả. Nhìn thấy một người đàn ông mặc một bộ áo giáp nặng——mặc dù bộ giáp đã được làm giảm trọng lượng bằng pháp thuật, nhưng cũng không thể loại bỏ toàn bộ trọng lượng của nó——bị ném vào không trung như một món đồ chơi, không ai có thể tin vào những gì đang diễn ra.

Ilian bay cao khoảng 7 mét và tiếp đất trong một tiếng vang chói tai rồi không nhúc nhích nữa.

Ở vị trí ban đầu của Ilian, xuất hiện thêm một thứ càng khó thể tin——một con quái vật bất tử, chính là Death Knight, từ từ hạ xuống cái khiên đã đánh bay Ilian vào không trung, nó đứng trước mặt họ.

Sau đó, toàn bộ quảng trường rơi vào hỗn loạn.

“Aaaahhhhhh!”

Một tiếng thét chói tai vang lên tận tầng mây. Một trong những đồng đội của Londes không thể chịu đựng được nỗi sợ hãi, kêu lên một cách tuyệt vọng và cố gắng chạy trốn khỏi nơi này.

Trong trạng thái như vậy, rất khó khăn để duy trì đội hình của họ và có thể dễ dàng sụp đổ dưới sự căng thẳng cao độ. Tuy nhiên, không có ai cố gắng chạy trốn. Bởi vì...

Khoét mắt Londes thấy đột nhiên xuất hiện một con lóc màu đen.

Mặc dù Death Knight có một cơ thể rất lớn và kích thước của nó đã vượt xa so với chiều cao trung bình của một con người, nhưng sự nhanh nhẹn của nó không thể tưởng nổi.

Người đồng đội đang cố gắng đào tẩu chỉ chạy được có ba bước.

Trước khi đặt bước thứ tư, cơ thể của hắn liền bị cắt làm đôi bởi một tia sáng màu bạc. Hai phần cơ thể bị chia đôi theo hai hướng khác nhau đổ rạp xuống. Mùi chua loét lan ra xung quanh và nội tạng hồng hồng nằm rải rác trên mặt đất.

“Goowuuuwuuuwuuu-”

Death Knight dính đầy máu trên người, xung vẩy cự kiếm và gầm lên.

Đó là một tiếng kêu của hoan lạc——

Ngay cả những người không nhìn thẳng vào khuôn mặt thối rữa của nó cũng có thể nhận ra niềm vui của nó. Death Knight với ham muốn giết chóc, mang lại con người sự khủng bố và tuyệt vọng.

Mặc dù trong tay cầm kiếm, không ai dám là người đầu tiên tấn công nó.

Hồi phục từ cú sốc ban đầu, họ đã cố gắng tấn công, dù cho có may mắn chém trúng đối phương cũng không thể gây ra những thiệt hại nhỏ nhất cho áo giáp Death Knight.

Ngược lại, Death Knight thậm chí không sử dụng thanh kiếm của mình, nó chỉ sử dụng khiên để đánh bay Londes. Không chỉ vậy, các đòn đánh thậm chí còn không gây thương vong cho các kỵ sĩ khác.

Rõ ràng là nó muốn trêu đùa bọn họ. Death Knight muốn thưởng thức sự giãy giụa trước cái chết của loài người.

Khi một kỵ sĩ cố gắng chạy trốn thì Death Knight lập tức giết luôn kẻ đó.

Người kỵ sĩ đầu tiên gắng thoát ra là Rilick. Một người đàn ông tốt bụng, chỉ uống một ít đồ uống có cồn thì sẽ bị say ngay lập tức, trong nháy mắt, đầu anh liền bị Death Knight cắt đứt. Nhìn vào đó là đủ hiểu rằng Death Knight sẽ không cho họ thoát ra một cách dễ dàng, vì vậy không ai dám thử lại.

Các cuộc tấn công của họ không có hiệu quả và tìm cách chạy trốn đồng nghĩa với cái chết ngay lập tức.

Chỉ có một con đường và đó là bị đùa giỡn cho đến khi bị giết.

Mặc dù tất cả họ đều đeo một cái mũ giáp có thể che giấu toàn bộ khuôn mặt bên dưới, nhưng bây giờ tất cả mọi người đều nhận ra số phận của họ. Những người đàn ông trưởng thành bắt đầu khóc như những đứa trẻ. Họ bất nạt kẻ yếu, nhưng chưa bao giờ nghĩ rằng sẽ rơi vào hoàn cảnh như này.

“Chúa ơi, hãy giúp những con chiên của ngài .....”

“Xin Chúa .....”

Có thể nghe thấy một số người nghẹn lại nước mắt để xin phước lành từ Chúa. Cảm thấy bất lực, Londes thiếu chút nữa cũng đã quỳ xuống nguyện rửa hay cầu xin cho một sự cứu giúp thần thánh.

“Người, cả người nữa, nhanh chặn con quái vật lại!”

Trong khi các kỵ sĩ đã chấp nhận số phận của họ và bắt đầu cầu nguyện, lời cầu nguyện của họ bất ngờ bị gián đoạn bởi một tiếng rít đánh đá.

Người nói ra câu nói này đang đứng bên cạnh Death Knight. Hắn cố gắng rời xa thì thể bị chia làm hai của tên kỵ sĩ vừa rồi, cái bộ dáng đi cà nhắc và không ngừng phát run của hắn trông thật sự buồn cười.

Londes nhìn bộ dáng kia và nhú mày lại. Bởi vì đội mũ giáp làm họ không thể nhìn thấy khuôn mặt của nhau và khó mà nghe rõ giọng nói, thật khó để xác định đó là ai. Nhưng với thái độ này, chỉ có thể là một người.

..... Đội trưởng Belius.

Khuôn mặt của Londes nhăn lại.

Bởi vì tính dâm dục của mình, Belius đã cưỡng hiếp một cô gái ở một ngôi làng và xung đột với cha cô, người đã cố gắng để cứu cô. Sau khi người ta kéo ông ta đi, Belius trút cơn giận dữ lên người thôn dân kia bằng cách đâm đi đâm lại thanh kiếm lên ông—hắn là loại người đó. Lý do duy nhất mà hắn có thể tham gia nhóm quân này là quyền lực của gia đình mình, chính là sự giàu có và sở hữu nhiều đất đai.

Có một người như vậy có thể trở thành chỉ huy, điều này chỉ có thể được gọi là không may mắn.

“Ta không thể chỉ chết ở đây, các người! Mau tranh thủ thời gian cho ta! Mau trở thành lá chắn bảo vệ ta!”

Không ai hành động. Mặc dù danh nghĩa là người chỉ huy nhưng hắn chẳng được ai được tôn trọng cả. Ai ngu ngốc mà đi hy sinh sống của họ cho cái loại người như này sống sót?

Death Knight nghe thấy tiếng ồn ào và từ từ quay về phía Belius.

“Yi——!”

Đứng bên cạnh Death Knight mà vẫn có thể hò hét như vậy có thể được coi là một chiến công đáng ghi nhận. Londes không thể không cảm thấy ngưỡng mộ khi xem xét tình huống kỳ lạ này, nhưng sau đó hắn lại nghe Belius hét lên một lần nữa:

“Tiền, ta cho các ngươi tiền. Hai trăm đồng vàng! Không, năm trăm đồng vàng!”

Hắn đề xuất một số lượng tiền thưởng rất cao, nhưng tại thời điểm này nó cũng chỉ giống như yêu cầu họ phải nhảy từ một vách đá cao 500 mét và chỉ khi họ sống thì họ sẽ được khen thưởng.

Trong khi không ai dám hành động, thì chỉ có một người đang cố gắng di chuyển——không, cần phải nói rằng đó là một nửa người. Như muốn trả lời.

“Opppoooooooo .....”

Nửa bên phải của tên kỵ sĩ nắm lấy mắt cá chân Belius. Miệng nhỏ ra máu và rên rỉ:

“——Oooooooooahhhhhh!”

Belius bắt đầu la hét, các kỵ sĩ và dân làng lân cận nhìn thấy những gì xảy ra và cơ thể họ bị đông cứng lại vì kinh hãi.

«Squire Zombie» [\[Cận Vê Zombie\]](http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-24) (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-24)

Trong Yggdrasil, khi Death Knight chết giết chết mục tiêu thì mục tiêu đó sẽ trở thành một quái vật bất tử và ngay lập tức sống lại như một zombie tại nơi nó bị giết. Nếu bạn chết dưới thanh kiếm của một Death Knight, bạn sẽ trở thành tay sai của nó mãi mãi. Đó là luật do trò chơi đặt ra

Belius ngừng la hét và ngồi phịch xuống mặt đất giống như một con rối bị đứt dây. Hắn ta chắc đã ngất đi. Death Knight lại gần và đâm Flamberge trong tay đâm vào cơ thể hắn.

Cơ thể bị đâm của Belius giật giật——

“Woooooohhhhhhhhhhh”

——và bị đánh thức bởi cơn đau, Belius thét ra một tiếng đình tai nhức óc.

“ĐỂ, để tôi đi! Tôi xin ngài! Tôi sẽ làm bất cứ điều gì ngài yêu cầu!”

Belius tay nắm chặt thanh kiếm đang đâm xuyên cơ thể của mình, nhưng Death Knight bỏ qua lời cầu khẩn đó. Thay vào đó, nó bắt đầu di chuyển cây Flamberge như một cái cưa. Áo giáp bị cắt làm đôi, máu tươi bay tung tóe khắp nơi.

“Aaargh——ta, ta sẽ cho ngươi tiền, thả, thả ta——”

Cơ thể Belius co giật vài lần và trút hơi thở cuối cùng. Lúc này Death Knight rời khỏi xác Belius với sự thỏa mãn.

“Không Không Không.”

“Chúa ơi!”

Bởi những cảnh đang diễn ra trước mặt họ, các kỵ sĩ bắt đầu khóc thét lên. Chạy trốn sẽ chết, nhưng ở lại thì sẽ có một số phận tồi tệ hơn cả cái chết. Mặc dù họ cũng nhận thức được điều này, họ không biết phải làm gì và cơ thể của họ không thể di chuyển dù chỉ là một bước.

“——Bình tĩnh lại!”

Tiếng gầm Londes vang lên ngăn lại các kêu la ai oán. Xung quanh trở nên im lặng, thời gian như thể dừng lại.

“——Lui lại! Nhanh gửi các tín hiệu, gọi ngựa và kỵ binh khác trở lại đây! Trong khi các tín hiệu được gửi đi, những người còn lại cố gắng tranh thủ thời gian! Ta không muốn chết theo kiểu này, di chuyển đi!”

Mọi người lao vào hành động.

Chân tay họ không còn luống cuống như lúc nãy nữa, các kỵ sĩ phối hợp rất ăn ý với nhau, khí thế như thác đổ cuộn cuộn.

Họ ngừng việc suy nghĩ lại và cố gắng tạo một phép màu. Những hành động hỗn loạn sẽ không xảy ra lần thứ hai.

Tất cả các kỵ sĩ dường như biết mình phải làm gì. Họ cần bảo vệ người phụ trách gửi tín hiệu liên hệ với các kỵ sĩ khác.

Một người lui lại đằng sau, đặt thanh kiếm xuống đất và lấy một cái tù và sừng từ túi xách ra.

“OHAHHHHHHHHHHHHHHHHH!”

Rõ ràng hành động của lấy chiếc tù và đã gây sự chú ý cho Death Knight, nó liền ra tay. Mục tiêu của nó là người kỵ sĩ lấy tù và ra, trái tim của tất cả mọi người như ngừng đập, kế hoạch đối phương là tiêu diệt phương pháp trốn thoát duy nhất của họ, nó hoàn toàn muốn giết sạch bọn họ sao?

Cơn lốc màu đen đã tới gần và các hiệp sĩ biết rằng chặn nó là chết ngay lập tức. Tuy nhiên, tất cả bọn họ vẫn cùng tiến lên tạo thành một bức tường phòng thủ bằng cơ thể họ. Dùng nỗi sợ này tiêu diệt nỗi sợ khác.

Vẩy lá chắn một cái, một kỵ sĩ bị đánh bay.

Kiểm lóe lên một tia, một kỵ sĩ khác bị đứt đôi người.

“Ditz Morite!! Nhanh chóng cắt đứt đầu của những người đã chết. Nếu người không làm như vậy, họ sẽ trở thành zombie!”

Người kỵ sĩ bị gọi tên vội vàng chạy về phía những kỵ sĩ bị giết hại một cách dã man.

Tám khiên vung lên một lần nữa, một kỵ sĩ khác bị đánh bay và thanh kiếm dễ dàng chém đứt đôi một người khác. Trong chớp mắt 4 hiệp sĩ đã bị giết chết. Mặc dù Londes cảm thấy sợ hãi, hắn vẫn rút thanh kiếm ra và đối mặt với vòi rồng màu đen, sẵn sàng hy sinh bản thân mình như một người tử vì đạo.

“OHHHHHHHHHHHHHHHHHHH!”

Dù không có tí cơ hội chiến thắng nào, Londes không có ý định ngồi yên, hét to một tiếng, hắn dùng tất cả sức mạnh của mình vung lưỡi kiếm về phía Death Knight.

Có lẽ đó là vì đây là cơ hội cuối cùng, phát chém này đã phá vỡ giới hạn sức mạnh của Londes và hắn cũng cảm thấy kinh ngạc trước nhất kiếm này, có lẽ đây là đòn mạnh nhất trong đời của Londes.

Death Knight cũng vung thanh Flamberge.

Sau một tia chớp lóe, Londes thấy trời đất quay cuồng——

——cơ thể không đầu của hắn ngã xuống đất. Thanh kiếm Londes văng ra xa. Đồng thời, âm thanh của chiếc tù và vang lên——

Momonga——Ainz nhìn về phía ngôi làng nơi cậu có thể nghe thấy tiếng tù và đang được thổi.

Trên mặt đất là thi thể của các kỵ sĩ làm nhiệm vụ canh giới quanh làng. Không khí nồng nặc mùi máu tươi vì Ainz đang không ngừng làm các thử nghiệm và cậu nguyên rủa mình vì các sai lầm về trình tự.

Ainz ném thanh kiếm xuống đất. Ban đầu nó thuộc về một trong những kỵ sĩ đang nằm trên mặt đất và lưỡi kiếm sắc bén của nó đã bị nhuộm đầy bụi bẩn.

“.....Ta thực sự ghen tị với các kỹ năng kháng dmg vật lý và khả năng giảm bớt dmg.”

“Ainz Ooal Gown-sama.”

“...Gọi ta là Ainz được rồi, Albedo.”

Nghe mong muốn của Ainz cách cậu muốn được gọi, Albedo hơi bối rối:

“Guuuguuuuuuh - Có thể, có thể được như vậy sao?! Gọi tắt tên của 41 Sáng Tạo Giả Ainz Ooal Gown, hiện tại là tên của chủ nhân Nazarick, thần nghĩ việc này cực kỳ bất kính!”

Ainz lại nghĩ rằng đây không phải là một vấn đề lớn.

Nhưng nếu Albedo đã nghĩ như vậy, cho thấy rằng cái tên Ainz Ooal Gown trong lòng của cô mang một vị trí khá cao. Ainz cảm thấy khá hài lòng về điều đó và trả lời bằng một giọng nhẹ nhàng:

“Ừ, không sao Albedo. Cho đến khi những người bạn của ta xuất hiện, đây sẽ là tên của ta và ta cho phép người gọi ta bằng cách đó.”

“Tuân lệnh, không, hãy cho thần thêm kính ngữ. Thế, thế..... -sama, Ainz-sama, Hehehe ..... đúng, chính là nó .....”

Albedo bẽn lễn uốn éo cơ thể của mình.

Bởi vì cô ấy vẫn còn mặc áo giáp toàn thân đã che đi gương mặt xinh đẹp, Ainz nghĩ rằng cô trông rất quái đản.

“Có, có khi nào Heheheh ..... Bởi vì thần ... thần đặc biệt hơn người khác với ngài nên thần mới có thể gọi ngài như vậy .....”

“Không, ta thấy mỗi lần gọi một tên dài như vậy thì không được hay cho lắm, vì vậy ta muốn làm cho nó ngắn gọn hơn thôi.”

“..... Vâng, ngài nói rất đúng——”

Sau khi nghe lý do này, tâm trạng của Albedo ngay lập tức rơi xuống đáy. Thấy vậy, Ainz hỏi cô:

“..... Albedo, khi người gọi tên ta, người nghĩ gì về nó?”

“Thần nghĩ rằng tên đó rất phù hợp với ngài một cách hoàn hảo và thần yêu——khụ khụ, nó cho thấy sự toàn vẹn tuyệt hảo của ngài, Chúa Tể Tối Cao.”

“..... Tên này ban đầu đại biểu cho tất cả 41 thành viên của chúng ta, bao gồm cả người sáng tạo của người - Tabula Smaragdina. Ta đã tự tiện lấy cái danh xưng này. Người nghĩ rằng họ sẽ cảm thấy gì về điều này?”

“..... Mặc dù có thể xúc phạm ngài ..... xin vui lòng cho phép thần nói những lời này. Nếu nó làm Ainz-sama tức giận, hãy ra lệnh cho thần tự kết liễu tính mạng..... Nếu Momonga-sama đã sử dụng tên đó, thần chắc chắn rằng các vị Sáng Tạo Giả khác, những người đã dựng nên chúng thần chắc chắn sẽ có những ý kiến riêng về nó. Tuy nhiên, trong khi các Sáng Tạo Giả khác bỏ rơi chúng thần, chỉ có Momonga-sama ở lại nơi này cho đến những giây phút cuối cùng, vì vậy nếu ngài sử dụng cái tên này, chúng thần chắc chắn sẽ cảm thấy rất vui mừng. “

Albedo cúi đầu và Ainz không nói nên lời.

Câu “bỏ rơi chúng thần” vang vọng trong tâm trí của cậu.

Tất cả người bạn trong quá khứ của mình đều có lý do rời đi. Yggdrasil chỉ là một trò chơi, chẳng có lý do gì để từ bỏ cuộc sống trong thế giới thực cho nó cả. Momoga cũng nghĩ như vậy. Nhưng từ bỏ Ainz Ooal Gown và Lăng Mộ Ngầm Vĩ Đại Nazarick, chẳng lẽ không ai cảm thấy tức giận đối với những người bạn trong quá khứ?

Họ thậm chí còn bỏ rơi ta.

“..... Có lẽ như vậy, có lẽ cũng không phải như vậy. Cảm xúc của con người khá phức tạp ..... Không có câu trả lời xác đáng..... Ngẩng đầu Albedo. Ta hiểu cảm xúc của người. Ta đã quyết định ... Đây sẽ là tên của ta. Cho đến khi các bạn của ta xuất hiện và phản đối nó, Ainz Ooal Gown sẽ là tên của ta.”

“Vâng, Chúa Tể Tối Cao..... Đối với người thân yêu quý nhất sử dụng một tên cao quý như vậy, thần thực sự rất hài lòng.”

Người yêu quý nhất ... ah.

Nhưng Ainz tạm thời không để ý đến vấn đề này.

“...Thế à. Cảm ơn người.”

“Vì vậy, Ainz-sama, ngài có muốn dành một chút thời gian ở đây không? Mặc dù chỉ đứng bên cạnh Ainz-sama, thần cũng thấy vui rồi... phải rồi, đi dạo cũng là một ý tưởng không tồi.”

Điều này không thể được bởi vì Ainz đến đây để giải cứu ngôi làng này.

Cha mẹ của hai chị em nhờ Ainz cứu đã được tìm thấy nhưng họ đã bị giết chết.

Nhớ lại cơ thể của họ, Ainz gãi đầu.

Nhìn thấy xác của họ, phản ứng Ainz là giống như nhìn thấy một con sâu nhỏ chết trên đường phố, không cảm thấy bất kỳ điều đáng tiếc, buồn bã hay tức giận.

“Được rồi, để việc này sang một bên, hiện nay không có gì việc gì khẩn cấp cả. Death Knight hình như sắp hoàn thành nhiệm vụ của mình.”

“Thật không hổ danh là một kẻ bất tử được triệu hồi bởi Ainz-sama. Chấp hành công việc một cách tận tâm là hành động đáng ngưỡng mộ.”

Ainz sử dụng phép thuật và skill để tạo ra những con quái vật bất tử. Quái vật tạo ra bởi Special Skill của Ainz mạnh hơn quái vật bình thường khác. Tất nhiên, Death Knight tạo ra mới đây so với bình thường đã mạnh hơn rất nhiều.

Tuy nhiên, Death Knight nhiều lắm chỉ là một con quái lv 35. Để triệu tập Overlord Wiseman[[_Hiền Giả Overlord](http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-25)] (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-25) và Grim Reaper Thanatos[[_Tử Thần Tàn Nhẫn](http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-26)] (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-26)[Thanatos](http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-26) (http://sonako.wikia.com/wiki/Overlord_Vol_1_Chap_3#cite_note-26)], Ainz phải tiêu thụ điểm kinh nghiệm của mình. So với những thứ đó, Death Knight chỉ là một con cá nhỏ và nó vẫn có thể chiến đấu, điều đó có nghĩa rằng đối phương không phải quá mạnh mẽ.

Tức là không có nguy hiểm.

Sự thật này khiến cậu muốn làm một tư thế tự sướng, nhưng cần phải giữ uy phong chủ nhân, Ainz kìm nén sự thôi thúc của cảm xúc trong trái tim mình và nắm chặt tay bên dưới áo choàng của mình.

“Những kẻ thù tấn công làng quá yếu. Chúng ta cũng cần phải đi xác nhận những người còn sống sót trong ngôi làng này.”

Trước khi thực hiện hành động tiếp theo của mình, Ainz kiểm tra lại những điều cậu cần làm khi tới đây.

Đầu tiên, cậu tắt đi hào quang của Quyền Trượng Ainz Ooal Gown. Hào quang ác linh của nó đã biến mất không một dấu vết, giống như ngọn nến thổi tắt trước ngọn gió.

Tiếp theo, Ainz lật từ hòm đồ của mình một chiếc mặt nạ có thể bao trùm toàn bộ đầu. Nó có quá nhiều đồ trang trí và sắc thái rất khó để mô tả, không phải khóc cũng chẳng phải tức giận. Nó tương tự như một trong những mặt nạ Barong ở Bali.

Mặc dù trông kỳ lạ, cái mặt nạ không có bất kỳ sức mạnh ẩn giấu cả. Đó chỉ là một item nhận được từ mục sự kiện, thậm chí không có thuộc tính nào được cài đặt vào.

Tong đêm Giáng sinh, nếu bạn đăng nhập vào trong Yggdrasil từ 7 giờ tối đến 10 giờ tối và chơi hơn hai giờ——không, chỉ cần ở hai giờ trong game trong quãng thời gian đó, bạn sẽ tự động nhận được mặt nạ này. Có thể nói rằng item này là hoàn toàn vô dụng.

Tên của mặt nạ là Mặt nạ của Ghen Tị.

Ainz đã từng đeo mặt nạ này, và gây ra cơn lũ tin nhắn rác về mặt nạ trên các bảng chat online “Công ty trò chơi điên rồi sao?” “Chúng tôi còn đang chờ đây này.” “Một trong những thành viên guild của chúng tôi không có loại mặt nạ này, ai đó có thể PK anh ta không?” “Tôi không còn là con người ohohoh!”.

Tiếp theo, cậu lấy ra một đôi găng tay bằng kim loại. Bề ngoài của nó được làm rất thô sơ, không có gì đặc biệt.

Item này được gọi là Găng Tay Sắt. Nó do các thành viên của Ainz Ooal Gown tạo ra. Năng lực duy nhất của nó là tăng cường sức mạnh của nhân vật.

Khi dùng item này, toàn bộ xương tay của cậu được che dấu.

Ainz có lý do của mình để phải che dấu dung mạo của mình lúc này. Đó là bởi vì Ainz nhận ra rằng cậu đã phạm phải một sai lầm chết người.

Trong Yggdrasil, Ainz được đã quá quen với việc nhìn vào bộ xương của mình và nó không đáng sợ đối với cậu. Tuy nhiên, đối với những người của thế giới này, ngoại hình của Ainz là hiện thân hoàn hảo của khủng bố. Dù đó là hai cô gái suýt bị giết, hoặc kỵ sĩ được vũ trang đầy đủ, mọi người đều cảm thấy sợ hãi khi nhìn thấy hình dáng của cậu.

Trước mắt, sử dụng các đạo cụ để thay đổi diện mạo của mình từ Ác Quỷ thành Ác Pháp Sư——vậy là quá đủ rồi. Cuối cùng cậu không biết xử trí pháp tượng như thế nào nên quyết định mang luôn nó theo. Dù sao điều đó cũng chẳng gây thêm phiền toái nào cả.

“Giờ đành phó mặc Chúa, nếu biết vậy lúc trước đừng giết đám người này.”

Ainz tung ra một câu chỉ có những người vô thần sẽ nói, ra dấu cầu nguyện và dờn ánh mắt khỏi những cái xác và thi triển pháp thuật :

«Fly»

Ainz nhẹ nhàng bay lên không trung. Không lâu sau, Albedo cũng bay theo bên cạnh cậu.

“——Death Knight, nếu bất kì kị sĩ vẫn còn sống, không nên giết chết họ. Họ vẫn còn có giá trị.”

Lắng nghe mệnh lệnh của Ainz, Death Knight lập tức thực hiện lệnh của cậu. Tuy nhiên, cái cảm giác của Death Knight khi nó nhận được mệnh lệnh mới từ Ainz rất khó miêu tả.

Ainz bay nhanh tới nơi tù và kêu. Những cơn gió tạt vào cơ thể của cậu, chưa bao giờ trong Yggdrasil cậu bay nhanh như này. Mặc dù cậu cảm thấy không thoải mái với chiếc áo choàng dài đang bó sát cơ thể, nhưng cậu chỉ phải chịu đựng nó trong một thời gian ngắn.

Ainz bay rất nhanh đến ngôi làng và quan sát toàn bộ ngôi làng từ trên không.

Ainz chú ý nhìn vào quảng trường trung tâm. Nó như thể bị chìm trong một chất lỏng màu đen. Bên trong có vài thi thể cùng vài tên kị sĩ đang đứng lung la lung lay, và đứng trước mặt họ là Death Knight.

Ainz liếc nhìn các kị sĩ còn sống sót, họ hầu như không thể di chuyển——tổng cộng là bốn người. Tuy nhiều hơn số lượng cậu cần, song dư một chút cũng không hề gì.

“Death Knight, thế là đủ rồi.”

Giọng nói trong hoàn cảnh như thế này có vẻ chẳng ăn khớp một chút nào, nó như là một người bước vào một cửa hàng tạp hóa và nói ra những gì anh muốn mua, còn đối với Ainz mà nói, tình trạng này giống như cậu đang tình cờ bước vào một cửa hàng và mua một cái gì đó.

Cùng với Albedo, Ainz chậm rãi hạ xuống mặt đất.

Các kị sĩ đang cố gắng duy trì hơi tàn bị bất ngờ khi hai người đến. Họ rõ ràng đang chờ quân tiếp viện, nhưng những người đến không phải là những người mà họ muốn thấy và hy vọng của họ đã hoàn toàn tan vỡ.

“Đây là cuộc gặp mặt đầu tiên của chúng ta, các kị sĩ đáng kính, ta gọi là Ainz Ooal Gown.”

Không ai trả lời.

“Nếu đầu hàng bây giờ thì có thể giữ được tính mạng. Và nếu muốn tiếp tục chiến đấu...”

Một trong những thanh kiếm ngay lập tức đã được ném xuống. Ngay sau đó có bốn thanh kiếm, cầu thả nổi đuôi rơi lên mặt đất. Bây giờ không ai nói một lời nào.

“... Các ngươi trông mỗi một rồi. Nhưng ngươi đang đứng trước mặt chủ nhân của Death Knight, đầu của ngươi có vẻ là quá cao đấy.”

Các hiệp sĩ nhanh chóng quỳ xuống đất, hạ sát đầu.

Họ không giống như kỵ sĩ cúi chào trước vị vua của họ, trái lại họ giống như tù nhân đang chờ thi hành án.

“..... Ta sẽ cho phép ngươi còn sống trở về. Nhưng ta muốn cho ngươi đến chủ nhân của mình và——truyền tải một thông điệp.”

Ainz sử dụng «Flight» để tiếp cận một tên kỵ sĩ gần đó và quyền trượng của cậu nhẹ nhàng loại bỏ mũ giáp của hắn. Từ phía sau mặt nạ của mình, cậu nhìn vào đôi mắt mệt mỏi của hắn.

“Đừng gây ra bất kỳ rắc rối ở đây. Nếu ngươi không nghe theo lời khuyên của ta, ngươi và đất nước của mình sẽ chết chung.”

Kỵ sĩ không ngừng run rẩy và gật đầu liên tục, bộ dáng đó trông khá thú vị.

“Cút đi. Hãy nhớ nói với chủ nhân của mình.”

Nghe được câu đó, các kỵ sĩ lập tức bỏ chạy.

“...Diễn trò mệt quá.”

Ainz khẽ phàn nàn trong khi nhìn các kỵ sĩ rút lui.

Nếu không có dân làng xung quanh, cậu sẽ thực hiện động tác thư giãn vai. Mặc dù cũng tương tự như trong Lăng Mộ Ngầm Vĩ Đại Nazarick, đóng vai một vị chúa tể đầy uy nghiêm là cực kỳ căng thẳng đối với nhân viên văn phòng bình thường như Ainz. Khi vai diễn vẫn chưa kết thúc, cậu vẫn phải tiếp tục đeo một lớp mặt nạ khác.

Ainz nén tiếng thở dài lại và bước về phía dân làng, Albedo theo sát cậu, bộ áo giáp phát ra tiếng kim loại va chạm vào nhau.

——Dọn dẹp những con zombie.

Ainz ra lệnh cho Death Knight trong khi cậu tiếp cận những người dân và cậu dần dần có thể nhận thấy sự hỗn loạn và lo âu trên khuôn mặt của họ.

Không phải là họ không hài lòng về việc các kỵ sĩ chạy trốn, mà vấn đề là những người ở phía trước mặt họ còn đáng sợ hơn những tên kỵ sĩ kia.

Ainz cuối cùng nhận ra tình hình——cậu rất mạnh, thậm chí còn mạnh hơn rất nhiều so với tên kỵ sĩ trước đó, vì vậy cậu không thể lấy lập trường của kẻ yếu xem xét việc này.

Ainz suy nghĩ một lúc.

Vì có thể sẽ phản tác dụng nếu đến quá gần, Ainz dừng lại một khoảng cách xa họ và sử dụng một giai điệu nhẹ nhàng:

“Các người đã được cứu, đừng lo lắng.”

“Ngài, ngài là ....”

Một trong những dân làng, dường như là người đại diện của họ, lên tiếng, nhưng ngay cả lúc này đôi mắt của họ không chịu rời khỏi Death Knight.

“Ta thấy những người kia tấn công làng, vì vậy ta đã đến đây giúp đỡ.”

“Ohhh .....”

Với một tiếng giật mình, tất cả mọi người bắt đầu cảm thấy nhẹ nhõm. Tuy nhiên, không phải tất cả dân làng tụ tập ở đây hoàn toàn an tâm về điều cậu vừa nói.

Chẳng còn cách nào khác. Có lẽ sẽ tốt hơn nếu mình thay đổi cách tiếp cận?

Ainz quyết định sử dụng một biện pháp tiếp cận mà cậu không thích một chút nào.

“...Mặc dù vậy, đây không phải là miễn phí. Ta muốn nhận được một phần thưởng từ mỗi người dân còn sống sót, các người hiểu không?”

Những người dân làng nhìn vào nhau, dường như không thoải mái khi nói chuyện về tiền bạc. Nhưng từ quan điểm của Ainz, dường như những cái nhìn hoài nghi của người dân đã dần dần phai nhạt. Họ đã được cứu bởi vì tiền và tư tưởng này hơi loại bỏ một số nghi ngờ của họ.

“Nhưng, nhưng tình trạng của ngôi làng——”

Ainz giơ tay lên và ngăn cản bên kia tiếp tục nói:

“Chúng ta hãy nói về điều này sau. Trong khi ta đến đây, ta đã cứu được một cặp chị em. Ta sẽ đi và mang chúng lại đây, các người có thể chờ ta một chút?”

Cậu phải đảm bảo rằng hai cô gái đó phải giữ kín bí mật của mình, cậu không thể cho phép họ để nói cho ai biết về sự diện mạo thực sự của mình.

Ainz từ từ bước đi mà không chờ đợi phản ứng từ phía dân làng. Đồng thời, cậu cũng nghĩ rằng cậu nên sử dụng phép thuật để thay đổi ký ức của họ.

Bình luận

Báo cáo bình luận không phù hợp ở [đây](http://ln.hako.re/thao-luan/619-bao-cau-binh-luan) (<http://ln.hako.re/thao-luan/619-bao-cau-binh-luan>).

2 bình luận

Sắp xếp theo

Mới nhất

Thêm bình luận...

M de Turner

Lust là Dâm dục mới đúng chứ ? Với lại Nazarich bé thế, có 200 m vuông 🤔

Thích · Phản hồi · 1 · 12 tuần

Nguyễn Trường

Tầng 1 thôi bạn. Riêng tầng 8 đã rộng cả chục km, khi bọn xâm nhập nazarick (trong chapter sau) chạy trốn nó còn tưởng đang đi ở tg bên ngoài 1 lúc rất rất lâu cơ.

Thích · Phản hồi · 1 · 3 tuần

Bình Ông

Ngon.2

Thích · Phản hồi · 32 tuần

Plugin bình luận trên Facebook